

Warszawa, 28 kwietnia 2000 r.

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-35-00

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

Pragnę jednocześnie poinformować, że projekt ustawy zawiera przepisy dostosowujące polskie ustawodawstwo do prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Ustawa

z dnia .....

o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1

1. Ustawa określa środki ochronne przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, zwane dalej „środkami ochronnymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwany dalej „postępowaniem ochronnym”.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do towaru, którego nadmierny przywóz podlega ograniczeniom w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami prawa lub umowami międzynarodowymi.
3. Środki ochronne i postępowanie ochronne, określone w niniejszej ustawie, będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu w sprawie środków ochronnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 9, poz. 54), stanowiącym załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 98, poz. 483).
4. W sprawach nie uregulowanych w ustawie, do postępowania ochronnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 2.

1. Postanowienia, decyzje i rozporządzenia, o których mowa w ustawie, przed ich wydaniem konsultowane są z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z wyłączeniem art. 106, § 2 i 5 Kpa.
2. Postanowienia, decyzje i rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, obowiązują od dnia ich ogłoszenia.
3. Postanowienia, decyzje wraz z uzasadnieniem są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki doręcza niezwłocznie ogłoszone rozporządzenia właściwym organom kraju eksportu, natomiast postanowienia oraz decyzje doręcza wszystkim uczestniczącym w postępowaniu stronom.
5. W przypadku, gdy liczba uczestniczących stron jest większa niż 50, Minister właściwy do spraw gospodarki może zastąpić doręczenie publicznym obwieszczeniem w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim.

Art. 3

Przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny, jeżeli towar jest przywożony:

- 1) w tak zwiększonych ilościach, bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego oraz
- 2) na takich warunkach,
  - że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny.

Art. 4

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny - towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku takiego towaru inny towar, który pomimo, że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego tym postępowaniem,
- 2) towar bezpośrednio konkurencyjny - towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt 1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutywny w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem ochronnym,
- 3) poważna szkoda - znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego,
- 4) zagrożenie poważną szkodą – sytuację, w której na podstawie faktów ustalono, że wystąpienie poważnej szkody jest wysoce prawdopodobne oraz bliskie w czasie,
- 5) przemysł krajowy – ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru,
- 6) kraj eksportu - kraj pochodzenia towaru w rozumieniu przepisów prawa celnego; jeżeli nie można ustalić kraju pochodzenia może nim być kraj wysyłki; za kraj eksportu nie może być uznany kraj, przez którego obszar towar jest przewożony,
- 7) strony :
  - a) zagranicznych producentów lub eksporterów towaru objętego postępowaniem ochronnym, krajowych importerów tego towaru bądź organizacje oraz zrzeszenia przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest zagranicznymi producentami lub eksporterami albo krajowymi importerami danego towaru,
  - b) właściwe organy kraju eksportu,
  - c) krajowych producentów lub organizacje oraz zrzeszenia producentów, jeżeli większość ich członków jest producentami towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,

- d) organizacje konsumenckie lub producentów wykorzystujących w procesie produkcji towar objęty postępowaniem,
- e) inne krajowe lub zagraniczne osoby fizyczne lub prawne, które wykażą swój bezpośredni interes materialny lub inny prawem chroniony interes w badanej sprawie.

Rozdział 2

Środki ochronne

Art. 5

1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego zostanie stwierdzone, że przywóz towaru na polski obszar celny jest nadmierny, to wobec przywozu takiego towaru może zostać zastosowany środek ochronny, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Środki ochronne nie będą stosowane wobec towaru pochodzącego z kraju rozwijającego się będącego jednocześnie członkiem WTO, którego indywidualny udział w przywozie na polski obszar celny nie przekracza 3%, pod warunkiem, że łączny przywóz z tych krajów nie jest większy niż 9% całego przywozu na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym.

Art. 6

1. Środek ochronny stosuje się wobec towaru obejmowanego procedurą dopuszczenia do obrotu, bez względu na kraj pochodzenia tego towaru, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 5 ust. 2.
2. W wypadku gdy poważna szkoda lub zagrożenie poważną szkodą spowodowane zostało wyłącznie nadmiernym przywozem towaru pochodzącego z krajów nie będących członkami WTO, środki ochronne mogą być stosowane wyłącznie wobec towaru pochodzącego z tych krajów, o ile umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej.

Art. 7

Środek ochronny ustanawia się jedynie na czas określony oraz w wysokości i formie niezbędnej dla naprawienia szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia powstaniu szkody oraz dla ułatwienia zmian dostosowawczych w tym przemyśle.

Art. 8

Tymczasowy środek ochronny ustanawia się w formie tymczasowej dodatkowej opłaty celnej.

Art. 9

1. Ostateczny środek ochronny ustanawia się zgodnie z Porozumieniem, o którym mowa w art. 1 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz 4, w szczególności w formie:
  - 1) dodatkowej opłaty celnej,
  - 2) kontyngentu.
2. W odniesieniu do towaru przywożonego z krajów nie będących członkami WTO, jeżeli umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej, może być zastosowany środek ochronny także w formie nieautomatycznej rejestracji przywozu, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz.U. Nr 157, poz. 1026 i z 1999 r. Nr 55, poz. 587).
3. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, do wydawania pozwoleń na przywóz stosuje się przepisy ustawy o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki ustanawiając dodatkową opłatę celną może określić wielkość przywozu nie objętego tą opłatą.
5. Do wielkości przywozu, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kontyngentu.

Art. 10

Dodatkowa opłata celna, o której mowa w art. 8 i art. 9 ust.1 pkt 1, stanowi należność celną przywózową w rozumieniu przepisów prawa celnego.

Rozdział 3**Postępowanie ochronne**

Art. 11

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna postępowanie ochronne:

- 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego; wniosek uważa się za złożony na rzecz przemysłu krajowego, jeżeli popierają go producenci krajowi, których łączna produkcja stanowi co najmniej 25 % produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, a wnioskodawca przedstawi dane i informacje dotyczące większej części łącznej produkcji krajowej tego towaru.
- 2) z urzędu, jeżeli dysponuje danymi, uzasadniającymi wszczęcie postępowania ochronnego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymogi jakie powinien spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego. Wniosek powinien zawierać w szczególności dane dotyczące wnioskodawcy, towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne, sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego produkcji krajowej, wielkości produkcji krajowej, stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych, relacji importu ogółem względem produkcji wytworzonej, stanu zatrudnienia, zysków i strat, wydajności, krajów eksportu towaru, importerów, ceny towaru przywożonego na polski obszar celny oraz związku przyczynowego zachodzącego między nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny a powstałą poważną szkodą lub zagrożenia wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu oraz program dostosowawczy przemysłu krajowego mający na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu.

3. W wypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów, określonych w ust. 2, lub przedstawione dane są niewystarczające, Minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 15 dni od daty wpływu wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go do usunięcia stwierdzonych braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. W razie nie usunięcia braków w wyznaczonym terminie Minister właściwy do spraw gospodarki może, gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, wyznaczyć dodatkowy termin do usunięcia braków.
4. Za datę wpływu wniosku, o którym mowa w ust.3, uznaje się datę wpływu wniosku, w którym usunięto braki.
5. W wypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania ochronnego, postępowania nie wszczyna się.
6. Jeżeli wnioskodawca wycofa wniosek po wszczęciu postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze postanowienia, umorzy postępowanie, chyba że naruszałoby to interes publiczny.
7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.

Art. 12

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku, wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania ochronnego, jeżeli:
  - 1) informacje i dane zawarte we wniosku wskazują, że nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 3,
  - 2) wymaga tego interes publiczny.
2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art.13

1. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w art.14, żadne informacje w sprawie nie będą podane do wiadomości publicznej.
2. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia władz kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi o tym właściwe władze.

Art. 14

1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna, w drodze postanowienia, postępowanie ochronne, jeżeli informacje oraz dane, którym dysponuje wskazują, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art.3.
2. W odniesieniu do towaru przywożonego z krajów nie będących członkami WTO, jeżeli umowy zawarte przez Rzeczpospolitą Polską z tymi krajami nie stanowią inaczej, do wszczęcia postępowania wystarcza, że zachodzi jedna z przesłanek, o których mowa w art. 3.
3. W wypadku postępowania wszczynanego na wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania ochronnego, nie później niż w terminie 30 dni od daty wpłynięcia wniosku.
4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:
  - 1) datę wszczęcia postępowania,
  - 2) oznaczenie wnioskodawcy,
  - 3) nazwę towaru, opis towaru i kod taryfy celnej,
  - 4) oznaczenie towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego z towarem objętym postępowaniem,
  - 5) określenie skali wzrostu przywozu towaru objętego postępowaniem, zarówno w wielkościach bezwzględnych, jak i w stosunku do produkcji krajowej.

- 6) określenie czynników, które stanowią podstawę ustaleń dotyczących poważnej szkody oraz związku przyczynowego,
  - 7) określenie okresu badanego,
  - 8) harmonogram postępowania, a w tym:
    - a) termin, w którym strony powinny zgłosić swój udział w postępowaniu,
    - b) termin posiedzenia wyjaśniającego, o ile zachodzi potrzeba jego zwołania,
    - c) przewidywany termin zakończenia postępowania.
5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje zażalenie.

Art. 15

Minister właściwy do spraw gospodarki dopuszcza do udziału w postępowaniu ochronnym stronę, która uprawdopodobni, że niedopełnienie powinności, określonych w art. 14 ust. 4 pkt 8 lit. a), nastąpiło z przyczyny od niej niezależnej.

Art. 16

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wezwać strony do dostarczenia w wyznaczonym terminie informacji lub złożenia wyjaśnień, jeżeli jest to niezbędne dla prowadzonego postępowania ochronnego.
2. Jeżeli strona odmawia udzielenia w wyznaczonym terminie informacji lub złożenia wyjaśnień, o których mowa w ust. 1, lub w inny sposób utrudnia postępowanie ochronne, ustaleń dokonuje się na podstawie dostępnych organowi prowadzącemu postępowanie danych i informacji.
3. Jeżeli w toku postępowania zostanie ustalone, że przedstawione informacje lub wyjaśnienia są nieprawdziwe lub mylące, to takie informacje lub wyjaśnienia pomija się w postępowaniu ochronnym.

Art. 17

1. Strony mogą w toku postępowania ochronnego składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie.
2. Wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego, mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie protokołu włączonego do akt sprawy.

Art. 18

1. W toku prowadzonego postępowania ochronnego mogą być zwoływane posiedzenia, w celu wyjaśnienia okoliczności oraz faktów stanowiących przedmiot badania.
2. Posiedzeniu przewodniczy wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki pracownik ministerstwa. Ustala on porządek posiedzenia, kieruje jego przebiegiem oraz sporządza protokół z przeprowadzonego posiedzenia.
3. Termin posiedzenia powinien być tak wyznaczony, aby informacja o jego zwołaniu umożliwiła stronom, których obecność jest uzasadniona, przygotowanie do udziału w posiedzeniu.

Art. 19

1. Protokół, o którym mowa w art. 18 ust. 2, sporządza się tak, aby z niego wynikało, jakie budzące wątpliwości okoliczności oraz fakty stanowiące przedmiot badania zostały omówione i wyjaśnione, kto i w jakim charakterze składał wyjaśnienia, jakie uwagi zgłosiły obecne na posiedzeniu strony.
2. Protokół doręcza się niezwłocznie uczestniczącym w posiedzeniu stronom.
3. Stronom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo do zgłoszenia na piśmie zastrzeżeń, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu. Zastrzeżenie powinno zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na jego poparcie.

Art. 20

1. W celu ustalenia, czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu, minister właściwy

do spraw gospodarki zbada w toku postępowania ochronnego, za okres nie krótszy niż 3 reprezentatywne lata poprzedzające datę wszczęcia postępowania, w szczególności:

- 1) dynamikę oraz skalę wzrostu przywozu, w wielkościach bezwzględnych oraz w odniesieniu do produkcji oraz konsumpcji krajowej,
- 2) udział w rynku krajowym towarów objętych postępowaniem,
- 3) ceny towaru objętego postępowaniem ochronnym, w tym ich relacje do cen towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego,
- 4) zmiany w :
  - a) wielkości produkcji,
  - b) stopniu wykorzystania zdolności produkcyjnych,
  - c) stanie zapasów,
  - d) poziomie sprzedaży,
  - e) udziale w rynku krajowym,
  - f) cenach krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego (obniżenie cen lub zapobieżenie wzrostowi cen, który nastąpiłby w normalnych okolicznościach),
  - g) zyskach i stratach,
  - j) zatrudnieniu,
  - k) wydajności .
2. W celu stwierdzenia, czy przywóz towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu, Minister właściwy do spraw gospodarki zbada:
  - 1) wielkość i tempo wzrostu przywozu na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym, w szczególności z powodu ograniczeń dostępu do rynku w krajach trzecich lub ze względu na sezonowe nadwyżki podaży w kraju eksportu,
  - 2) możliwości eksportowe kraju eksportu towaru objętego postępowaniem

ochronnym i prawdopodobieństwo wykorzystania tych możliwości dla zwiększenia przywozu na polski obszar celny,

- 3) spadek sprzedaży lub udziału w rynku przemysłu krajowego, wzrost zapasów u producentów, importerów lub w przedsiębiorstwach handlowych, spadek produkcji, zysków, wydajności zatrudnienia lub obniżki płac,
  - 4) stopień trudności przedsiębiorców krajowych w sfinansowaniu produkcji nowych wyrobów oraz modernizacji dotychczasowej produkcji.
3. W toku postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki zbada także inne niż przywóz czynniki, które mogły wyrządzić poważną szkodę przemysłowi krajowemu. Stwierdzona szkoda wyrządzona przez te czynniki, nie będzie przypisywana przywozowi.

Art. 21

1. Jeżeli w wyniku postępowania ustalono, że przywóz towaru objętego postępowaniem jest nadmierny, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje postanowienie stwierdzające ten fakt. Postanowienie to powinno zawierać w szczególności:
  - 1) nazwę towaru, opis towaru i kod taryfy celnej,
  - 2) określenie metody oraz czynników, które uwzględniono przy dokonywaniu ustaleń w przedmiocie wyrządzenia poważnej szkody, lub zagrożenia wyrządzeniem takiej szkody przez wzrost importu towaru objętego postępowaniem,
  - 3) określenie prawdopodobnych skutków nałożenia środka ochronnego dla gospodarki,
  - 4) listę znanych przedsiębiorców stanowiących przemysł krajowy wytwarzający towar, o którym mowa w pkt 1.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać uzasadnienie wskazujące podstawy faktyczne i prawne dokonanych ustaleń.

Art. 22

1. Jeżeli w czasie postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki stwierdzi, że wprowadzenie środka ochronnego dopiero po zakończeniu postępowania ochronnego spowodowałoby powstanie szkody trudnej do naprawienia lub zagrożenie powstania takiej szkody, może zgodnie ze wstępnym ustaleniem ustanowić, w drodze rozporządzenia, tymczasowy środek ochronny.
2. Tymczasowy środek ochronny ustanawia się na okres nie przekraczający 200 dni .
3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
  - 1) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
  - 2) wysokość i okres stosowania tymczasowego środka ochronnego,
  - 3) sposób, warunki i zakres stosowania tymczasowego środka ochronnego.
4. Uzasadnienie rozporządzenia, o którym mowa w ust.1, powinno zawierać, oprócz elementów określonych w odrębnych przepisach, także powody, dla których nałożenie środka ochronnego leży w interesie publicznym.

Art. 23

W wypadku ustanowienia tymczasowej dodatkowej opłaty celnej, warunkiem objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu jest złożenie zabezpieczenia w wysokości ustalonej na poziomie równym wysokości kwoty należności z tytułu tymczasowej dodatkowej opłaty celnej. W zakresie postępowania dotyczącego zabezpieczenia stosuje się odpowiednie przepisy prawa celnego.

Art. 24

Tymczasowego środka ochronnego nie stosuje się do dostaw towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 22 ust. 1, pod warunkiem, że dokumenty przywozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia jego wejścia w życie.

Art. 25

Postępowanie ochronne powinno być zakończone nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 26

Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego, jeżeli w toku postępowania ochronnego stwierdzone zostanie, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym nie wyrządził poważnej szkody przemysłowi krajowemu, ani nie zagraża powstaniem takiej szkody oraz nie ma wpływu na przeprowadzenie zmian dostosowawczych w przemyśle.

Art.27

1. W wypadku, gdy postępowanie ochronne zostanie zakończone bez zastosowania środka ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki uchyla rozporządzenie, o którym mowa w art. 26 ust.1.
2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, organ celny , na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, dokonuje zwrotu zabezpieczenia złożonego zgodnie z art. 23, w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku.
3. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia organ celny nie płaci odsetek.

Art.28

1. Jeżeli w wyniku postępowania ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki stwierdzi, że przywóz towaru na polski obszar celny jest nadmierny, to wobec przywozu takiego towaru ustanowi, w drodze rozporządzenia, ostateczny środek ochronny.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
  - 1) nazwę towaru, opis towaru, kod taryfy celnej,
  - 2) rodzaj ustanowionego środka ochronnego,
  - 3) wysokość i okres stosowania środka ochronnego,
  - 4) sposób, warunki i zakres stosowania ustanowionego środka ochronnego.

3. Uzasadnienie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać, oprócz elementów określonych w odrębnych przepisach, także:
  - 1) powody, dla których nałożenie środka ochronnego leży w interesie publicznym,
  - 2) ocenę programu dostosowawczego przemysłu krajowego mającego na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu po zniesieniu wprowadzonych ograniczeń w dostępie do rynku.
4. Ostateczny środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie dłuższy niż 4 lata, z uwzględnieniem okresu stosowania tymczasowego środka ochronnego.
5. Jeżeli ostateczny środek ochronny został ustanowiony na okres dłuższy niż rok, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać harmonogram stopniowej liberalizacji zastosowanego środka.
6. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać sposób rozdysponowania kontyngentu.
7. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie nieautomatycznej rejestracji przywozu, rozporządzenie o ustanowieniu ostatecznego środka ochronnego powinno również określać warunki wydania i wykorzystywania pozwoleń na przywóz towaru objętego tą rejestracją. W szczególności warunkiem wykorzystania pozwolenia na przywóz towaru może być zachowanie określonej ceny jednostkowej przywożonego towaru.

Art. 29

Ostatecznego środka ochronnego nie stosuje się w odniesieniu do towaru objętego kontraktami zawartymi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1, pod warunkiem, że dokumenty przywozowe zostały wystawione przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia, a towar został przywieziony na polski obszar celny nie później niż 3 miesiące od dnia jego wejścia w życie.

Art. 30

1. W wypadku ustanowienia ostatecznego środka ochronnego w formie kontyngentu, jego wysokość zostanie ustalona na poziomie nie niższym od średniej wielkości lub wartości przewozu towaru objętego środkami ochronnymi w okresie ostatnich trzech reprezentatywnych lat, dla których dostępne są dane statystyczne, chyba że podane zostanie wyraźne uzasadnienie, że inny poziom importu jest niezbędny dla zapobieżenia lub przeciwdziałania poważnej szkodzi.
2. W wypadku, gdy kontyngent jest rozdzielony pomiędzy kraje eksportu, wielkość kontyngentu dla każdego kraju może być ustalona w porozumieniu z tymi spośród nich, które mają istotny interes w dostarczeniu towaru objętego środkami ochronnymi na polski obszar celny.
3. Jeżeli porozumienie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie osiągnięte kontyngent zostanie rozdzielony pomiędzy kraje eksportu proporcjonalnie do poziomu przywozu towaru z tych krajów na polski obszar celny w reprezentatywnym okresie, z uwzględnieniem czynników, które wpływają lub mogłyby wpłynąć na handel tym towarem.
4. Jeżeli podstawą ustanowienia kontyngentu nie jest zagrożenie wyrządzenia poważnej szkody, a konsultacje z władzami kraju eksportu prowadzone były pod auspicjami Komitetu do Spraw Środków Ochronnych, minister właściwy do spraw gospodarki może odstąpić od kryteriów podziału kontyngentu, o których mowa w ust. 2 i 3, gdy:
  - 1) w wyniku postępowania stwierdzono, że przywóz z jednego lub większej liczby krajów wzrósł nieproporcjonalnie w porównaniu do całego przywozu towaru na polski obszar celny w poprzednim reprezentatywnym okresie,
  - 2) przyjęte kryteria odstąpienia należyście uwzględniają interesy wszystkich krajów eksportu towaru objętego środkiem ochronnym.
5. Kontyngent ustanowiony wobec towaru pochodzącego z krajów nie będących członkami WTO będzie nie mniej restrykcyjny od środka ustanowionego wobec towaru pochodzącego z krajów członkowskich WTO.

Art. 31

1. Wymiaru i poboru dodatkowej opłaty celnej dokonuje organ celny.
2. W przypadku ustanowienia ostatecznej dodatkowej opłaty celnej organ celny wzywa dłużnika do uiszczenia kwoty należności wynikającej z tej opłaty. W wypadku, gdy ostateczna dodatkowa opłata celna jest wyższa od opłaty tymczasowej, kwoty różnicy nie pobiera się. Jeżeli ostateczna dodatkowa opłata celna jest niższa od dodatkowej opłaty tymczasowej, organ celny, który przyjął zabezpieczenie, dokona zwrotu zabezpieczenia w wysokości kwoty różnicy na pisemny wniosek strony, złożony wraz z oryginałem dowodu złożenia zabezpieczenia, którego przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego.
3. Organ celny zwraca zabezpieczenie złożone zgodnie z art.23, po uiszczeniu kwoty należności wynikającej z dodatkowej opłaty celnej, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej złożony wraz z oryginałem dowodu uiszczenia opłaty i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego.
4. Przepis art.27 ust.3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Postępowanie weryfikacyjne i przeglądowne

Art. 32

1. Jeżeli okres stosowania środka ochronnego przekracza 3 lata, to przed upływem połowy okresu stosowania środka ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadzi postępowanie ochronne weryfikacyjne w celu stwierdzenia, czy dalsze stosowanie środka ochronnego jest uzasadnione.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna, w drodze postanowienia, postępowanie, o którym mowa w ust. 1.
3. Do postępowania ochronnego weryfikacyjnego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.
4. W postępowaniu ochronnym weryfikacyjnym bada się dane i informacje dotyczące okresu stosowania środka ochronnego.
5. Po przeprowadzeniu postępowania minister właściwy do spraw gospodarki:
  - 1) zakończy w drodze postanowienia postępowanie ochronne weryfikacyjne bez zmiany stosowania środka ochronnego, jeżeli przesłanki, o których mowa w art. 3, nie uległy zmianie lub
  - 2) wyda rozporządzenie uchylające rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, w wypadku gdy przywóz nie jest nadmierny albo gdy przemawia za tym interes publiczny lub
  - 3) w drodze rozporządzenia zmieni wydane uprzednio rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, określając w nim szczegółowe zasady zwiększenia liberalizacji stosowania tego środka, w wypadku gdy przesłanki, o których mowa w art. 3, uległy zmianie.

Art.33

1. W celu przedłużenia okresu stosowania ostatecznego środka ochronnego Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyna, w drodze postanowienia, postępowanie ochronne przeglądowe.
2. Postępowanie ochronne przeglądowe może być wszczęte nie wcześniej niż 3 miesiące od daty ustanowienia ostatecznego środka ochronnego i nie później niż 9 miesięcy przed datą zakończenia stosowania tego środka.
3. Do postępowania ochronnego przeglądowego przepisy rozdziału 3 stosuje się odpowiednio.
4. W postępowaniu ochronnym przeglądowym bada się dane i informacje dotyczące

okresu stosowania środka.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 9 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania ochronnego przeglądownego:
  - 1) zakończy w drodze postanowienia postępowanie ochronne przeglądowne bez przedłużenia zastosowania ostatecznego środka ochronnego lub
  - 2) wyda rozporządzenie zmieniające rozporządzenie o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, w którym przedłuży okres stosowania środka ochronnego.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki może przedłużyć, w drodze rozporządzenia, stosowanie środka ochronnego, z zastrzeżeniem ust. 7, pod warunkiem, że w wyniku postępowania ochronnego przeglądownego stwierdzone zostanie, że dalsze stosowanie środka ochronnego jest niezbędne dla naprawienia poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu lub zapobieżenia jej powstaniu oraz ułatwienia przeprowadzenia zmian dostosowawczych w przemyśle krajowym.

Przedłużając stosowanie środka ochronnego minister właściwy do spraw gospodarki określi harmonogram stopniowej liberalizacji ustanowionego środka.
7. Nie przedłuża się stosowania środka ochronnego, jeżeli środek ten był ustanowiony na podstawie ustaleń stwierdzających, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem ochronnym zagraża jedynie wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu produkującemu towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny.
8. Łączny okres stosowania środka ochronnego nie może być dłuższy niż 8 lat.
9. Środek ochronny, o którym mowa w ust. 6, nie może być bardziej restrykcyjny niż obowiązujący w ostatnim okresie liberalizacji, określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

Art. 34

1. Wobec towaru, w odniesieniu do którego był ustanowiony środek ochronny na

okres nie dłuższy niż 4 lata, środek ochronny nie będzie ponownie stosowany, z zastrzeżeniem ust. 2, przez okres 2 lat, licząc od dnia utraty mocy lub uchylecia rozporządzenia o ustanowieniu środka ochronnego.

2. W wypadku, gdy środek ochronny ustanowiono na okres dłuższy niż 4 lata, środek ochronny nie będzie ponownie stosowany przez okres równy okresowi stosowania tego środka.
3. Środek ochronny ustanowiony na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy może zostać wprowadzony ponownie wobec przywozu tego samego towaru, pod warunkiem, że:
  - 1) upłynął co najmniej rok od daty ustanowienia środka ochronnego, oraz
  - 2) taki środek ochronny był stosowany wobec tego towaru nie więcej niż 2 razy w okresie 5 lat bezpośrednio poprzedzających datę ponownego ustanowienia tego środka.

Rozdział 5

Kontrola Naczelnego Sądu Administracyjnego

Art. 35

1. Decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki wydane w postępowaniu ochronnym oraz postanowienia tego organu: o pozostawieniu wniosku o wszczęcie postępowania ochronnego bez rozpoznania, o umorzeniu postępowania ochronnego, o odmowie wszczęcia postępowania ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego bez zastosowania środka ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego weryfikacyjnego bez zmiany stosowania środka ochronnego, o zakończeniu postępowania ochronnego przeglądowego bez przedłużenia ważności rozporządzenia o zastosowaniu ostatecznego środka ochronnego, podlegają zaskarżeniu przez stronę do Naczelnego Sądu Administracyjnego w przypadku ich niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia doręczenia aktu.
2. Wniesienie i rozpoznanie skargi następuje w trybie określonym ustawą z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368,

z 1995 r. Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853), z wyłączeniem przepisów art. 34 .

3. Wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji lub postanowienia, chyba że sąd tak postanowi.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Art. 36

Postępowania wszczęte i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według dotychczasowych przepisów.

Art. 37

Traci moc ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz.U. Nr 157, poz. 1027).

Art. 38

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Dotychczas kwestie związane z ochroną przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny regulowała ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz.U. Nr 157, poz. 1027). Rozwiązania zawarte w tej ustawie nie były jednak w pełni zgodne z Porozumieniem ustanawiającym Światową Organizację Handlu (WTO). Skala koniecznych zmian obowiązującej ustawy spowodowała konieczność opracowania nowego projektu. Projekt ten w porównaniu do dotychczas obowiązujących przepisów wprowadza następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 4 ustawy proponuje się odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, uwzględniające konstrukcje „odpowiedniego” stosowania przepisów wspomnianego aktu. Obecnie przepis art. 1 ust. 4 ustawy przewiduje stosowanie wprost w postępowaniu ochronnym przepisów Kpa, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Trudno wyobrazić sobie możliwość takiego stosowania instytucji uregulowanych przepisami Kpa w tym postępowaniu. Właściwości przedmiotu unormowania zdecydowanie przemawiają za odesłaniem pozwalającym w sposób elastyczny dobierać rozwiązania procesowe ukształtowane przez Kodeks, tak aby z jednej strony zapewnić kompletność uregulowania procesowego, z drugiej zaś – niezbędną swobodę procedowania. Formuła odpowiedniego stosowania przepisów Kpa zakłada możliwość modyfikacji określonych norm oraz pominięcia innych. Koszty „rekonstrukcji” procedury wyraźnie przewyższają w tym przypadku niedogodności związane z kazuistycznym i sztywnym unormowaniem postępowania ochronnego. Zmiana ta zharmonizowana jest z treścią art. 36 projektu ustawy, według którego wniesienie skargi do NSA następuje z wyłączeniem art. 34 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 z późn. zm.).
2. Z treści proponowanego w projekcie brzmienia art. 2 ust. 2 i 3 wynika, że moc wiążąca podejmowanych w postępowaniu ochronnym aktów uzależniona byłaby od ich ogłoszenia. Skutki procesowe dla uczestniczących w postępowaniu

podmiotów powstawałyby wszakże z dniem doręczenia aktu (art. 2 ust. 4 i 5). Bez wyraźnego zaakcentowania tego nie sposób byłoby mówić o pewności obrotu prawnego - zawsze mógłby zostać podniesiony zarzut braku informacji o dokonanych czynnościach procesowych, co stwarzałoby przeszkodę dla właściwego uczestnictwa stron w postępowaniu ochronnym.

3. W obecnym brzmieniu, definicja strony (art. 4 pkt 7 ustawy) nie przystaje do żadnej ze znanych naszemu prawu publicznemu konstrukcji. Każdy interes prawny musi mieć charakter bezpośredni (zobacz w szczególności głosę W. Chróścielewskiego i Z. Kmiecika do Uchwały Składu 7 Sędziów NSA z 11 maja 1998 r., FPF-5/98, opubl. w „Orzecznictwie sądów polskich” 1999 r., Nr 1, poz. 17), co podważa sens zwrotu: „bezpośredni interes prawny”. Powiązanie tego pojęcia ze słowem „materialny” spójnikiem „i” powoduje, że powstała niezrozumiała koniunkcja. Mogłoby się okazać, że zwrotowi temu trudno jest przypisać jakikolwiek desygnat pojęciowy. De lege lata mamy bowiem do czynienia z kwalifikowanym typem interesu – nie wystarczy stwierdzić, że chodzi o bezpośredni interes prawny. Musi on być zarazem interesem materialnym. W projekcie ustawy proponuje się odwrócić tę formułę przez użycie określenia: „bezpośredni interes materialny lub inny prawem chroniony interes w badanej sprawie”. Sformułowanie to, jako bardziej precyzyjne, nie powinno rodzić większych wątpliwości interpretacyjnych. Lepiej też przystaje ono do przedmiotu regulacji, w tym innych pojęć wprowadzonych przez art.4 ustawy.
4. W art. 4 pkt 4 i 5 ustawy dokonano koniecznych zmian, kierując się niezbędnością dostosowania treści tych punktów do postanowień Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO. Jeśli chodzi o pkt 4, w definicji pojęcia zagrożenia poważną szkodą podkreślono to, że konstatacja dotycząca takiego zagrożenia musi być oparta na faktach ustalonych, a nie na ewentualnych przypuszczeniach. W punkcie tym zastąpiono pojęcie groźby występujące w aktualnie obowiązującej ustawie pojęciami wysokiego prawdopodobieństwa oraz bliskości w czasie, które bardziej dokładnie oddają termin występujący w wyżej cytowanym Porozumieniu WTO. Jeśli chodzi o pkt 5 art.4 wyrazy „co najmniej 50 %” zostały zastąpione wyrazami „więcej niż 50 %” zgodnie z treścią

Porozumienia WTO.

5. W art. 5 ustawy dokonano korekty w postaci wykreślenia dotychczasowego ust. 2 ustawy. Ust. 2 art. 5 ustawy sugeruje, iż art. 3 pkt 1 oraz 2 powinny być interpretowane jako alternatywne, co byłoby niezgodne z treścią Porozumienia WTO. Z tego też względu aktualny ust. 2 art. 5 jest zbędny. Z powodu wykreślenia tego ustępu dokonano koniecznych dostosowań w art. 5 ust. 1 oraz ust. 3.
6. W art. 7 ustawy dokonano koniecznego uzupełnienia o przesłankę w postaci "ułatwienia zmian dostosowawczych w tym przemyśle", która zawarta jest w Porozumieniu WTO, a której nie zawiera aktualnie obowiązujący art. 7.
7. W art. 8 ustawy dokonano doprecyzowania treści dotychczasowego brzmienia tego artykułu poprzez stwierdzenie, iż tymczasowy środek ochronny może być ustanowiony jedynie w formie tymczasowej dodatkowej opłaty celnej. Dotychczasowe sformułowanie tego artykułu pozostawiało wątpliwości, czy jako tymczasowy środek ochronny może być zastosowany, na przykład, kontyngent. Propozycja zawarta w nowej ustawie rozstrzyga tę kwestię definitywnie.
8. W art. 9 ust. 1 ustawy dodano zwrot: „z zastrzeżeniem ust. 2 oraz ust. 4”. Wydaje się to być konieczne z uwagi na to, iż treść ust. 2 stoi w sprzeczności z treścią ust. 1.
9. W art. 11 ustawy dokonano zmian zarówno w pkt 1 ust. 1 jak i w pkt 2 tego ustępu. Jeżeli chodzi o ust. 1 przereformowano ten ustęp w celu doprecyzowania warunku określającego legitymizację procesową wnioskodawców bądź osoby składającej wnioski o wszczęcie postępowania na rzecz przemysłu krajowego. W aktualnie obowiązującym art. 11 ust. 1 nie została jasno rozstrzygnięta kwestia, jaki udział w produkcji krajowej powinni mieć wnioskodawcy bądź też przedsiębiorcy, na rzecz których wszczyna się postępowanie. W proponowanej nowej ustawie kwestia ta jest rozstrzygnięta w ten sposób, iż pułap minimum określono na 25 % łącznej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego z jednoczesnym zobowiązaniem wnioskodawcy do przedstawienia danych i informacji dotyczących większej części łącznej produkcji

tego towaru. Ustalenie obowiązku dostarczenia danych i informacji dotyczących większej części łącznej produkcji tego towaru gwarantuje reprezentatywność danych dotyczących poważnej szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu. Jeśli chodzi o pkt 2 ust. 1 art. 11 dokonano zmiany w tym punkcie wprowadzając pojęcie „danych uzasadniających wszczęcie postępowania ochronnego” zamiast pojęcia „dowodów”. Wprowadzona zmiana jest konieczna, gdyż na tym etapie postępowania, dowody sensu stricto nie występują, a występują co najwyżej dane wymagające weryfikacji. Czynności dowodzenia (przeprowadzania dowodów) podejmowane są później, w fazie postępowania wyjaśniającego. Gdyby przyjąć odmienne założenie, okazałoby się, że poza postępowaniem wyjaśniającym, a niekiedy nawet przed wszczęciem postępowania, uzyskano dowody. Reasumując, kwalifikację dowodu można nadać odpowiednim dokumentom, wyjaśnieniom czy innym danym dopiero po wykazaniu prawdziwości jakichś twierdzeń i zapewnieniu możliwości ich weryfikacji w toku postępowania (zob. B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 1998 r., strona 402 i następne). W art. 11 ust. 3 dokonano także zmiany polegającej na przeformułowaniu tego ustępu, ponieważ w aktualnym brzmieniu wyznaczenie terminu uregulowane zostało w sposób niejednoznaczny. Proponowane uregulowanie precyzyjnie określa termin, jaki organ prowadzący postępowanie może wyznaczyć na usunięcie stwierdzonych braków. Poza tym, w propozycji zawartej w projekcie jednoznacznie reguluje się kwestie czy i ile razy wnioskodawca może poprawiać i uzupełniać swój wniosek. W ramach tej propozycji minister właściwy do spraw gospodarki może tylko raz wyznaczyć dodatkowy termin na usunięcie braków.

10. W art. 12 uregulowano odmowę wszczęcia postępowania ochronnego, przewidując dla tej czynności formę postanowienia.
11. W art. 14 dokonano zmian w ust. 3 i 4. W ust. 3 zamieniono termin „od daty wpłynięcia kompletnego wniosku” terminem „od daty wpłynięcia odpowiadającego wymogom prawa wniosku”. Wydaje się, iż ostatni termin lepiej oddaje istotę proponowanej regulacji. W ust. 4 dokonano szczegółowego określenia treści postanowienia wszczynającego postępowanie ochronne.

Uszczegółowienie treści uwzględniało rekomendacje WTO, a konkretnie Departamentu Reguł tej organizacji, zawarte w dokumencie pt. „Model safeguard legislacion”, Borrador, 29 September 1997. Dostosowanie treści postanowienia o wszczęciu postępowania do wymagań zawartych w cyt. wyżej modelowym rozwiązaniu ułatwi prowadzenie ewentualnego postępowania przed organami WTO. Ponadto w przedstawionej propozycji zrezygnowano z dotychczasowego pkt 4 oraz 5 ust. 3 art. 14 ustawy, ponieważ pkt 4 zawierał postanowienie trudne do pogodzenia z naturą postępowań ochronnych przed nadmiernym przywozem, z uwagi na jego erga omnes charakter, natomiast pkt 5 regulował termin dostarczenia informacji i wyrażenia opinii przez strony, co w sposób nieuzasadniony ograniczało możliwość gromadzenia dowodów przez organ prowadzący postępowanie w toku całego postępowania. Taki termin można byłoby sformułować, ale pod warunkiem, iż określony by został w sposób zgodny z proponowanym rozwiązaniem w cyt. wyżej modelu, to jest ustanawiając okres, na przykład 15 dni przed przewidywanym terminem zakończenia postępowania.

12. W art. 15 uregulowano kwestie przywrócenia terminu dla strony, która nie dopełniła powinności wynikającej z art. 14 ust. 4 pkt 8 lit. a.
13. W art. 16 ust. 2 dokonano przeformułowania tego ustępu tak, aby wyraźnie można było odczytać intencje ustawodawcy, czyli kto dokonuje danych ustaleń i na podstawie jakich materiałów źródłowych.
14. W art. 17 dokonano zmian dotyczących sformułowania zawartego w ust. 2 tego artykułu. Proponuje się tu zastąpienie zwrotu „w formie pisemnej” zwrotem „w formie protokołu włączonego do akt sprawy”.
15. Zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy, środki ochronne i postępowanie ochronne mają respektować wymagania płynące z Porozumienia w sprawie środków ochronnych, będącego załącznikiem, do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO). Artykuł ten kreuje dyrektywę interpretacyjną, wskazując na konieczność takiej wykładni przepisów ustawy, która byłaby najpełniej zharmonizowana z zasadami Porozumienia WTO. Analiza treści tego aktu uwidacznia potrzebę wyraźniejszego wyeksponowania w ustawie prawa stron do

wysłuchania (right to hearing) oraz nadania mu odpowiednich form instytucjonalnych. Z tego względu, w projekcie ustawy zaproponowano: 1) sformułowanie ogólnej zasady określającej obowiązki organu prowadzącego postępowanie w przedmiocie ustaleń faktycznych (art. 18) wprowadzenie posiedzenia jako swoistego substytutu rozprawy. To ostatnie rozwiązanie pozwoliłoby wyjaśnić stan sprawy przy udziale stron jej wynikiem oraz umożliwiłoby konfrontację ujawnionych danych i twierdzeń. Projekt ustawy pozostawia korzystanie z instytucji posiedzenia uznaniu organu prowadzącego postępowanie, o czym świadczy użyty w art. 18 ust. 1 zwrot: „mogą być zwoływane posiedzenia”. Postulowana formuła jest dostatecznie elastyczna i wygodna w stosowaniu, wobec czego jej istnienie w żadnym wypadku nie grozi „uszczywnieniem” postępowania.

W przepisach art. 19 projektu ustawy zaproponowano ujawnienie w drodze doręczenia protokołu posiedzenia uczestniczącym w postępowaniu stronom wyników dokonanych ustaleń faktycznych. Ograniczenie kręgu podmiotów legitymowanych do otrzymania protokołu oraz zaskarżenia go przez wniesienie zastrzeżeń uzasadnione jest przede wszystkim koniecznością sprawnego zakończenia postępowania.

16. Zmiana w art. 20 polega na rozszerzeniu czynników oraz wskaźników, które charakteryzowałyby poważną szkodę przemysłu krajowego oraz zagrożenie wyrządzeniem poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Rozbudowanie wskaźników oraz czynników zgodne jest z modelem, o którym była wyżej mowa.
17. W art. 27 uregulowano kwestie związane z wymiarem i poborem tymczasowej dodatkowej opłaty celnej. Zmiany zaproponowane zgodne są z rekomendacjami zawartymi w modelowym uregulowaniu postępowań ochronnych przez WTO.
18. W art. 28 uregulowano kwestię ustanowienia ostatecznego środka ochronnego. Zmiana jaką zaproponowano w projekcie dotyczy głównie treści uzasadnienia rozporządzenia o ustanowieniu takiego środka. Uzasadnienie to oczywiście powinno zawierać stwierdzenie powodów, dla których nałożono środek ochronny z zaakcentowaniem faktu, iż leży to w interesie publicznym. Oprócz tej kwestii w

uzasadnieniu należy odnieść się do stopnia realizacji programu dostosowawczego przemysłu krajowego, którego ułatwieniu realizacji służyć ma nałożenie ewentualnego środka ochronnego. Obie powyższe kwestie, to jest kwestia interesu publicznego oraz realizacji programu dostosowawczego stanowią novum w ramach proponowanych regulacji i stąd konieczne jest odniesienie się do nich w uzasadnieniu rozporządzenia nakładającego środek.

19. W art. 32 dokonano uściślenia warunków, jakie sformułowane są w art. 28 ust. 1 aktualnie obowiązującej ustawy. Tego rodzaju rozwiązanie jest zgodne z modelowym rozwiązaniem proponowanym przez WTO.
20. W proponowanym kształcie, ustawa odpowiadałaby standardom proceduralnym naszego prawa publicznego oraz wymaganiom porozumienia w sprawie środków ochronnych będącego załącznikiem do porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO). Nie krępowałaby ona poczynań podejmowanych w celu zapewnienia ochrony przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, zachowując – co istotne – walor aplikacyjny. Poprawnie skonstruowana procedura musi bowiem cechować się elastycznością stosowania, zrozumiałą i przejrzystą konstrukcją oraz wewnętrzną spójnością. Projekt ustawy zakłada istnienie dostatecznie rozbudowanego zespołu gwarancji procesowych, mających chronić interesy reprezentowane przez strony.
21. Wejście w życie proponowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa.

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. SEKRETARZA

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min. PS /1343 / 2000 /DHP- mbm

Warszawa, 14. 04. 2000r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów ustaw:

- 1) o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych,
- 2) o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny,
- 3) o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych,

z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Pawła Sameckiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonymi projektami ustaw (pismo nr RM-10-24-36-00 Nowy tekst), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, która ma zastąpić obowiązującą dotychczas ustawę z 11 grudnia 1997r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, ma na celu dostosowanie polskiego prawa do prawa wspólnotowego oraz reguł Światowej Organizacji Handlu.
- II. Przedmiot projektowanej ustawy jest w prawie wspólnotowym regulowany w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 384/96 z 22 grudnia 1995r. w sprawie ochrony przed importem towarów po cenach dumpingowych z państw nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE nr L 56, 06/03/96), z późniejszymi zmianami dokonany Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 2331/96 z 2 grudnia 1996r. (Dz.Urz. WE nr L 317, 06/12/96) oraz Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 905/98 z 27 kwietnia 1998r. (Dz.Urz. WE nr L 128, 30/04/98).

W odniesieniu do towarów objętych postanowieniami Traktatu Ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, zastosowanie mają przepisy Decyzji Komisji Nr 2277/96/EWWiS z 28 listopada 1996r. w sprawie ochrony przed importem towarów po cenach dumpingowych z państw nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.Urz. WE nr L 308, 29/11/96).

Przedmiot projektowanej ustawy jak i prawo wspólnotowe oparte są na przepisach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania artykułu VI GATT (dalej zwanego Kodeksem Antydumpingowym WTO).

III. Art. 2 projektowanej ustawy zawiera podstawowe definicje pojęć, w tym definicje towaru podobnego, przemysłu krajowego, stron.

1) Definicja „towaru podobnego” jest zgodna z definicją zawartą w art. 1 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zaś definicja „szkody” jest zgodna z definicją sformułowaną w art. 3 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

2) Definicje : „przemysłu krajowego”, „producentów powiązanych”, „osoby kontrolującej drugą osobę”, „osoby niezależnej” są zgodne z definicjami zawartymi w art. 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

3) W definicji „stron” w projektowanej ustawie (w wersji przedstawionej podczas konferencji uzgodnieniowej 16 marca 2000r.) znalazł się przepis wskazujący bezpośrednio na to, że stroną mogą być organizacje konsumenckie. Wprowadzenie tego przepisu jest znaczącym postępowaniem w dostosowywaniu projektowanej ustawy do prawa wspólnotowego.

Artykuł 6 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 przewiduje, iż skarżący, importerzy, eksporterzy i ich stowarzyszenia, użytkownicy i **stowarzyszenia konsumenckie**, które ujawnią się na podstawie art. 5 § 10, jak również reprezentanci państwa eksportera, mogą na podstawie pisemnego wniosku, zapoznać się ze wszystkimi informacjami przekazanymi przez wszystkie Strony prowadzonego postępowania antydumpingowego, o ile informacje te są istotne dla ochrony ich interesów i nie są objęte klauzulą poufności w rozumieniu art. 19 rozporządzenia. Jednocześnie, zgodnie z art. 21 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, w celu ustalenia czy ustanowienie środków antydumpingowych leży w interesie Wspólnoty Europejskiej, całościowej ocenie podlegają interesy producentów wspólnotowych, użytkowników danego towaru i konsumentów.

Artykuł 6 § 11 Kodeksu Antydumpingowego WTO zawiera definicję *Strony zainteresowanej* w postępowaniu antydumpingowym. Jednocześnie, zgodnie z tym postanowieniem, członkowie Światowej Organizacji Handlu, mogą uznać za *Strony zainteresowane*, podmioty inne niż wymienione w artykule 6 § 11. W tym miejscu należy przypomnieć, iż w Kodeksie antydumpingowym nie mówi się w sposób bezpośredni o tym, że *Stroną zainteresowaną* mogą być organizacje konsumenckie. Jednocześnie jednak, art. 6 § 12 Kodeksu wyraźnie mówi o **organizacjach konsumenckich** a także użytkownikach danego towaru, którym władze prowadzące postępowanie antydumpingowe, o ile dotyczy ono towaru powszechnie występującego w sprzedaży detalicznej, muszą zapewnić możliwość przedstawienia informacji mających związek z prowadzonym postępowaniem, dumpingiem, szkodą i związkiem przyczynowo-skutkowym pomiędzy nimi.

Należy zwrócić uwagę, iż problematyka udziału organizacji konsumenckich w postępowaniu antydumpingowym znalazła wyraz w orzeczeniu Trybunału Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z 27 stycznia 2000r. w sprawie nr T-256/97 „*Tissus cotton écrus -Bureau européen des unions des consommateurs BEUC p./ Komisja Europejska*” (orzeczenie niepublikowane).

W orzeczeniu tym Trybunał przypomniał, iż zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem (Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [ETS] z 12 grudnia 1972r. w sprawach nr 21/72, 22/72, 23/72 i 24/72 „*International Fruit Company e.a.*”) zarówno przepisy GATT, jak i postanowienia Kodeksu Antydumpingowego WTO wiążą Wspólnotę Europejską (Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [ETS] z 7 maja 1991r. w sprawie nr C-69/89 „*Nakajima p./ Rada Unii Europejskiej*”). Jednocześnie ETS przypomniał pkt. 3 preambuły do Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zgodnie z którym przepisy wspólnotowe są modyfikowane „*à la lumière*” nowych porozumień zawartych podczas Rundy Urugwajskiej WTO a także pkt. 5 ww. preambuły, zgodnie z którym w związku z zakresem zmian w Kodeksie antydumpingowym i w celu zapewnienia właściwego i przejrzystego stosowania nowych zasad, należało transponować w miarę możliwości brzmienie nowych przepisów do prawa wspólnotowego.

Sędziowie ETS wskazali, że art. 6 § 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 określa, kiedy i jak mają ujawnić się Strony zainteresowane udziałem w postępowaniu. Zdaniem Trybunału z ww. przepisu wynika, że aby Strona została uznana za Stronę

zainteresowaną w ramach danego postępowania antydumpingowego niezbędne jest udowodnienie istnienia obiektywnego związku pomiędzy prowadzoną działalnością a towarem będącym przedmiotem prowadzonego postępowania.

Jednocześnie, Trybunał Pierwszej Instancji wskazał, iż postanowienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, dając organizacjom konsumenckim prawo do wypowiedzania się w trakcie postępowania antydumpingowego odnośnie interesu Wspólnoty Europejskiej o ile chodzi o ustanowienie środków antydumpingowych, nie ograniczają udziału organizacji konsumenckich tylko do tego etapu lecz zgodnie z art. 6 § 7 ww. rozporządzenia rozciągają się na całość postępowania.

Sam fakt, że towary objęte postępowaniem antydumpingowym podlegają dalszej transformacji przed sprzedażą detaliczną, nie upoważnia Komisji Europejskiej do nieuznania reprezentatywnych stowarzyszeń konsumentów, którzy kupują towar finalny, za Strony zainteresowane rezultatami postępowania. Trybunał podkreślił, iż ponieważ ustanowienie środków antydumpingowych może mieć wpływ na cenę towarów finalnych, punkt widzenia i informacje przekazane przez stowarzyszenia konsumenckie mogą być przydatne dla Komisji Europejskiej.

Odnosząc się do stanowiska Komisji Europejskiej, zgodnie z którym, pojęcie „konsument” to tylko inne określenie pojęcia „użytkownik”, Trybunał Pierwszej Instancji uznał iż jest to stanowisko nieprawdziwe bowiem z art. 6 § 7 i art. 21 § 2 wynika wyraźnie, że ustawodawca wspólnotowy przewidział sytuacje, w których konsumenci nie byliby użytkownikami danego towaru lecz mieliby interes w udziale w postępowaniu antydumpingowym.

Podsumowując, zdaniem Trybunału zawsze, aby podmiot został uznany za Stronę zainteresowaną w ramach danego postępowania antydumpingowego, niezbędne jest udowodnienie istnienia obiektywnego związku pomiędzy prowadzoną działalnością a towarem będącym przedmiotem prowadzonego postępowania. Jednocześnie z orzeczenia Trybunału Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z 27 stycznia 2000r. w sprawie nr T-256/97 wynika, że Komisji Europejskiej nie wolno nie dopuszczać organizacji konsumenckich do udziału w postępowaniu antydumpingowym, nie dając im możliwości wykazania, w jaki sposób ich interes związany jest z danym towarem.

Należy zwrócić uwagę, że aby uniknąć ewentualnych, niepotrzebnych wątpliwości interpretacyjnych postanowień projektowanej ustawy, w tym stosowania art. 32

projektowanej ustawy, oraz przede wszystkim w celu pełnego dostosowania do prawa Unii Europejskiej słusznym rozwiązaniem jest wprowadzenie do definicji pojęcia „stron” organizacji konsumenckich. Także art. 32 projektowanej ustawy dopuszcza możliwość udziału w postępowaniu przedstawicieli organizacji konsumenckich jednakże, jak wskazano powyżej, najlepszym rozwiązaniem jest właśnie zastosowanie konstrukcji identycznej jak w projekcie ustawy o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, który w art. 4 ust. 7 pkt c) definiując pojęcie „strony” postępowania wymienia „organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem”. Wprowadzenie tej definicji stanowi także pewne ujednoczenie podstawowych zasad stosowanych w odniesieniu do postępowań ochronnych uregulowanych w tych tzw. ustawach okołocelnych i stanowiłoby przykład spójnego uregulowania całości tej problematyki.

IV. Art. 4 projektowanej ustawy określa generalne zasady ustalania wartości normalnej, to znaczy w oparciu o ceny danego towaru w kraju eksportu lub kraju pochodzenia.

1) Postanowienie art. 4 ust. 1 jest zgodne z art. 2 § 1 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

2) Art. 4 ust. 3 projektowanej ustawy, zgodnie z którym w określonej sytuacji można ustalić wartość normalną na podstawie cen stosowanych w kraju wysyłki przez innych sprzedawców lub producentów, jest zgodny z art. 2 § 1 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie postanowienie art. 4 ust. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z art. 4 § 1 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

V. Postanowienia art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy są zgodne z art. 2 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie, zawarty w projektowanej ustawie art. 5 ust. 2 generalnie odpowiada postanowieniu art. 2 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, choć przepisy wspólnotowe stosują zasadę 5% do sprzedaży towaru podobnego z przeznaczeniem do konsumpcji na rynku wewnętrznym eksportera, zaś projektowana ustawa przewiduje również stosowanie wspomnianej zasady co do sprzedaży danego towaru do kraju trzeciego.

VI. Postanowienia art. 6 projektowanej ustawy są zgodne z art. 3 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

VII. Art. 7 projektowanej ustawy reguluje kwestę ustalania kosztów i jest on zgodny z postanowieniami zawartymi w art. 3 § 5 i 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

VIII. Postanowienia art. 8 projektowanej ustawy dotyczą krajów o gospodarce nierynkowej. W prawie wspólnotowym przepisy dotyczące krajów „nie posiadających gospodarki rynkowej” są regulowane w art. 2 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 905/98.

- 1) Art. 8 ust. 2 projektowanej ustawy nie zawiera sformułowań zawartych w art. 2 § 7 pkt. a), zgodnie z którymi wyboru kraju trzeciego dokonuje się w nie bezzasadny („non déraisonnable”) sposób na podstawie dostępnych zasadnych informacji w chwili wyboru kraju.
- 2) Zgodnie z art. 8 ust. 3 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki, informuje o wyborze kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, wyznaczając termin co **najmniej 10 dni** na zgłoszenie uwag, co oznacza, że termin ten może być dłuższy choć nie jest określone jak długi. Zgodnie z art. 2 § 7 pkt. a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 strony na zgłoszenie swoich uwag co do wyboru kraju trzeciego nie mają „co najmniej” 10 dni lecz dokładnie 10 dni.

W tym miejscu należy także przypomnieć, iż Wspólnota Europejska za kraje nie posiadające gospodarki rynkowej uznaje : Albanie, Armenię, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzję, Kazachstan, Koreę Północną, Kirgizję, Mołdawię, Mongolię, Tadżykistan, Turkmenię, Ukrainę, Uzbekistan i Wietnam. Rozporządzenie Rady (WE) Nr 905/98 wprowadziło nowe specyficzne zasady mające zastosowanie w odniesieniu do prowadzonych postępowań antydumpingowych dotyczących towarów pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz Chin. **Zasady takie w ogóle nie znalazły swojego odzwierciedlenia w przepisach projektowanej ustawy.**

IX. Art. 9 projektowanej ustawy reguluje problematykę ustalania ceny eksportowej, co w prawie wspólnotowym uregulowane jest w art. 2 § 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Postanowienia art. 9 projektowanej ustawy nie przewidują korekcji ceny eksportowej na etapie jej ustalania co jest uregulowane w art. 2 § 9 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, lecz odpowiednie postanowienia znalazły się w art. 12 projektowanej ustawy. Podsumowując zatem, art. 9 i 12 projektowanej ustawy są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

X. Art. 10 projektowanej ustawy dotyczy porównania ceny eksportowej z wartością normalną, co jest uregulowane w pierwszym zdaniu art. 2 § 10 Rozporządzenia Rady

(WE) Nr 384/96. Art. 10 opiniowanego projektu ustawy jest zgodny z prawem wspólnotowym.

XI. W art. 11 projektowanej ustawy uregulowana jest kwestia korygowania cen, która w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 384/96 jest zawarta w art. 2 § 10. Wspomniana korekta przewiduje w szczególności uwzględnienie właściwości fizycznych towaru objętego postępowaniem, należności przywozowych i podatków pośrednich, rabatów i wielkości sprzedaży, transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, i kosztów dodatkowych, kosztów opakowania, kredytu, kosztów ponoszonych po sprzedaży, prowizji, przeliczenia walut.

1) W odniesieniu do art. 11 projektowanej ustawy należy zwrócić uwagę, iż w art. 2 § 10 pkt. d) ii) ww. rozporządzenia zawarta jest możliwość dokonania dodatkowych korekt związanych z poziomem obrotu. **Możliwość ta nie znalazła się w projektowanej ustawie co stanowi naruszenie prawa wspólnotowego.** Dostosowanie do prawa wspólnotowego powinno zostać dokonane poprzez dodanie do art. 11 ust. 2 pkt. 4 sformułowania: *„jednocześnie, w sytuacjach nie przewidzianych powyżej, specjalna korekta może mieć miejsce jeżeli istniejąca różnica w poziomie obrotu nie może podlegać oceni, w związku z brakiem odpowiednich poziomów obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu lub jeżeli zostanie jasno wykazane, że pewne funkcje odnoszą się do poziomów obrotu innych niż te wykorzystane do dokonania korekty”*.

2) Jednocześnie, art. 11 ust. 3 projektowanej ustawy zawiera postanowienie, zgodnie z którym nie dokonuje się powtórnej korekty z tytułu tych samych czynników. Postanowienie to ma charakter kategoriycznego zakazu. Tymczasem, w prawie wspólnotowym mówi się, iż należy **unikać** powtarzania korekt, w szczególności, o ile chodzi o różnice związane z rabatami i wielkością sprzedaży oraz poziomem obrotu. Jest to zatem przepis o znacznie liberalniejszym charakterze. Dla zachowania zgodności z prawem wspólnotowym należy zatem odpowiednio zmodyfikować postanowienie art. 11 ust. 3 w taki sposób aby odpowiadało ono art. 2 § 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XII. Zawarte w projektowanej ustawie postanowienia dotyczące marginesu dumpingu, a zatem art. 3 ust. 5, art. 13 i art. 14 są zgodne z art. 2 § 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIII. Art. 15 – 21 projektowanej ustawy regulują kwestię ustalania szkody.

1) Art. 15 ust. 1 jest zasadniczo zgodny z art. 3 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Należałoby jednak rozważyć możliwość wprowadzenia identycznego jak w tekście wspólnotowym brzmienia tzn. wprowadzić słowo „obiektywnej” tak, aby postanowienie art. 15 ust. 1 brzmiało : ”szkodę ustala się na podstawie zebranego materiału dowodowego po dokonaniu **obiektywnej** oceny ...”.

2) Art. 15 ust. 3 projektowanej ustawy określa czynniki, jakie należy zbadać w celu ustalenia wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny towarów podobnych na rynku krajowym. Odpowiadający temu postanowieniu art. 3 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 doprecyzowuje, iż jeden lub więcej ze wskazanych czynników nie stanowią same w sobie podstawy do wydania decydującego sądu. **Takie postanowienie nie znalazło się jednak w tekście art. 15 projektowanej ustawy.**

3) Art. 16 projektowanej ustawy jest zgodny z art. 3 § 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIV. W art. 23 ust. 1 wykreślić pkt. 2, bowiem zgodnie z art. 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 interes wspólnotowy (w projektowanej ustawie mowa jest o interesie państwa) nie jest rozpatrywany przed wszczęciem postępowania i nie może on stanowić przesłanki odmowy wszczęcia postępowania.

XV. Zgodnie z art. 24 ust. 1 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki, gdy spełnione są wszystkie przesłanki, wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego, w terminie 45 dni od wpłynięcia wniosku. Postanowienie to jest zgodne z art. 5 § 9 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Jednocześnie brzmienie art. 24 § 2, 3 i 4 jest zgodne z art. 5 § 10, 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XVI. Art. 25 opiniowanego projektu ustawy przewiduje przekazanie stronom kwestionariusza postępowania antydumpingowego, przy czym strony te mają co najmniej 30 dni na udzielenie odpowiedzi a termin ten w odniesieniu do zagranicznych producentów i eksporterów rozpoczyna bieg w 7 dni od daty wysłania im kwestionariusza. Artykuł ten reguluje również kwestię ewentualnego przedłużenia terminu przekazywania odpowiedzi. Postanowienia te są zgodne z art. 6 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

Projektowana ustawa w art. 26 reguluje problematykę udziału stron w toczącym się postępowaniu antydumpingowym, wskazując na konieczność umożliwienia im dostępu do akt sprawy, wzięcia czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu a także prawo wypowiedania się także w formie ustnej. W tym ostatnim przypadku, zgodnie z art. 26 § 3 projektu ustawy, informacje przekazane ustnie „*muszą zostać utrwalone w formie adnotacji*”.

Należy w tym miejscu sformułować kilka uwag odnośnie odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego. Kwestie udziału stron w prowadzonym postępowaniu są uregulowane w art. 6 § 6 i 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

1) Jednocześnie art. 6 § 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 precyzuje, iż informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę jeżeli zostaną później potwierdzone pisemnie. Oznacza to zatem, że jeżeli np. dana strona nie potwierdzi pisemnie przekazanych przez siebie ustnie informacji, to nie będą one brane pod uwagę. Formuła zawarta w projektowanej ustawie, to znaczy „*utrwalenie w formie adnotacji*” nie ma tego samego znaczenia co wskazany powyżej przepis Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, bowiem nie wynika z niej w sposób wystarczająco jasny, że to strona musi potwierdzić informacje ustne. W brzmieniu aktualnie proponowanego art. 26 § 3 można doszukać się bez trudu interpretacji, zgodnie z którą owa „*adnotacja*” dokonywana jest nie przez stronę lecz przez prowadzącego postępowanie.

2) Art. 26 ust 2 projektowanej ustawy przewiduje, iż na ich pisemny wniosek, stronom przysługuje prawo przeglądania akt sprawy. Należy podkreślić, że także w tym miejscu przepisy wspólnotowe są bardziej szczegółowe.

Art. 6 § 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 wymienia bowiem bezpośrednio strony jakie mogą na swój pisemny wniosek uzyskać dostęp do akt prowadzonego postępowania, wskazując na „skarżących, importerów, eksporterów i ich stowarzyszenia, użytkowników danego towaru oraz stowarzyszenia konsumentów”. W odniesieniu do stowarzyszeń konsumentów należy podkreślić, iż bezpośrednie ich wymienienie w tym przepisie Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 jest bardzo istotne. Szczegółowo kwestia ta została omówiona w pkt. III niniejszej opinii gdzie zwracano uwagę, że pomimo możliwości udziału organizacji konsumentów w postępowaniu uregulowanej w art. 32 projektowanej ustawy, konieczne jest wskazanie expressis verbis w

definicji stron także organizacji konsumenckich co znalazło swoje odzwierciedlenie w projekcie ustawy.

Jednocześnie, należy podkreślić, że art. 26 ust. 2 projektu umożliwi stronom zainteresowanym dostęp do wszelkich informacji związanych z postępowaniem antydumpingowym, a nie objętych klauzulą poufności. W projektowanej ustawie brak jest zastrzeżenia sformułowanego w art. 6 ust 7 Rozporządzenia Rady 384/96, że nie będą udostępniane sporządzone przez organy biorące udział w postępowaniu materiały wewnętrzne, które nie podlegają klauzuli poufności lecz objęte są tajemnicą służbową.

XVII. Art.27 projektowanej ustawy, regulujący kwestię odmowy współpracy przez strony postępowania, jest zgodny z art. 18 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XVIII. Postanowienia zawarte w art. 28 projektowanej ustawy dotyczący przeprowadzania kontroli są zgodne z postanowieniami zawartymi w art. 6 § 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XIX. Art. 36 projektowanej ustawy reguluje kwestię stosowania tymczasowych środków antydumpingowych i postanowienia te są w pełni zgodne z prawem wspólnotowym regulującym tą kwestię w art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XX. Art. 37 – 42 projektowanej ustawy dotyczą problematyki zobowiązań cenowych składanych w trakcie postępowania antydumpingowego.

- 1) Zgodnie z art. 37 ust. 3 projektowanej ustawy Minister właściwy do spraw gospodarki może zaproponować zagranicznemu eksporterowi przyjęcie zobowiązania cenowego, zaś eksporter może propozycję zaakceptować lub odrzucić.

Należy jednak podkreślić, że w art. 8 § 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 regulującym tą kwestię znajduje się przepis, zgodnie z którym fakt, że eksporter nie zaproponował zobowiązania bądź odrzucił propozycję o przyjęcie takiego zobowiązania w żaden sposób nie wpływa na dalszy tok postępowania.

Postanowienie takie nie znalazło się w projektowanej ustawie, ~~lecz~~ dla jej pełnego dostosowania do prawa Unii Europejskiej należy taki przepis do tekstu wprowadzić.

- 2) Pozostałe postanowienia projektu ustawy dotyczące zobowiązań cenowych są zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XXI. Postanowienia zawarte w art. 43 projektowanej ustawy, dotyczące zakończenia postępowania antydumpingowego, są zgodne z Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 384/96 a w szczególności, z art. 9 ww. rozporządzenia.

XXII. Projektowana ustawa w art. 47 – 50 reguluje problematykę ustanawiania ostatecznych ceł antydumpingowych. W art. 45 projektu zawarte zostały przesłanki umorzenia postępowania antydumpingowego, brak jest jednak postanowienia zawartego w art. 9 ust 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 przewidującego umorzenie postępowania gdy zastosowanie środków antydumpingowych nie jest niezbędne.

XXIII. Art. 53 projektowanej ustawy jest zgodny z art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96.

XXIV. Art. 55 projektowanej ustawy reguluje sprawy związane z ustanawianiem ceł antydumpingowych z mocą wsteczną. Kwestia ta jest regulowana w art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96 i należy zaznaczyć, że postanowienia projektowanej ustawy są w tym względzie zgodne z prawem Unii Europejskiej.

XXV. Projektowana ustawa w art. 56 – 59 reguluje problematykę postępowania w sprawie obejścia ceł antydumpingowych.

1) Nie rozwiązana jest także kwestia daty, od jakiej wspomniane powyżej cła antydumpingowe powinny zostać zastosowane. W tym miejscu należy zaznaczyć, że właściwym rozwiązaniem jest zastosowanie konstrukcji wspólnotowej, zgodnie z którą cła nakłada się *„od daty wprowadzenia obowiązku ewidencjonowania przywozu tych towarów na polski obszar celny lub obowiązku złożenia zabezpieczenia”*.

2) Definicja „obejścia” zawarta w art. 58 ust. 1 projektu jest zgodna z art. 13 § 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96, zaś definicja „działalności montażowej” uznanej za mającą na celu obejście ustanowionych ceł antydumpingowych, zawarta w art. 58 ust. 2 projektowanej ustawy jest zgodna z art. 13 § 2 ww. rozporządzenia.

XXVI. Art. 60 – 70 opiniowanego projektu ustawy regulują procedurę postępowania przeglądowego, weryfikacyjnego i rewizyjnego oraz zasady zwrotu ceł antydumpingowych. Problematyka ta zawarta jest w art. 11 i 12 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 384/96. Postanowienia zawarte w projektowanej ustawie są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

XXVII. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej prawo polskie w zakresie postępowania antydumpingowego, powinno zostać w pełni dostosowane do prawa wspólnotowego do 31 grudnia 2002r.

XXVIII. Projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny mająca zastąpić dotychczas istniejące przepisy, to znaczy: ustawę z dnia 11 grudnia 1997r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny ma na celu dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej.

XXIX. Problematyka zawarta w projektowanej ustawie jest w prawie wspólnotowym regulowana w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 519/94 z 7 marca 1994r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu z niektórych państw trzecich i zmieniające Rozporządzenie (EWG) Nr 1765/82, Rozporządzenie (EWG) Nr 1766/82 i Rozporządzenie (EWG) Nr 3420/83 (Dz.Urz. WE nr L 67, 10/03/94) z późniejszymi zmianami włączając zmiany wynikające z zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO), ostatnią dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1138/98 z 28 maja 1998r. (Dz.Urz. WE nr L 159, 03/06/98). Kwestie te są regulowane także w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 z 22 grudnia 1994r. w sprawie wspólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu oraz w sprawie zastąpienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 518/94 (Dz.Urz. WE nr L 349, 31/12/94). Jednocześnie należy przypomnieć iż, zarówno wyżej wskazane rozporządzenia wspólnotowe jak i opiniowany projekt ustawy mają na celu implementowanie do porządków prawnych, odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i Polski, przepisów Porozumienia w sprawie środków ochronnych będącego załącznikiem do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.

XXX. Zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny jeżeli dany towar jest przywożony w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego oraz na takich warunkach, że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny. Postanowienie to jest zgodne z art. 2 Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO oraz postanowieniami Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXI. Projektowana ustawa zawiera w art. 4 definicje podstawowych pojęć stosowanych w ustawie. tzn. towaru podobnego, towaru bezpośrednio konkurencyjnego, poważnej

szkody, zagrożenia poważną szkodą, przemysłu krajowego, kraju eksportu oraz stron zainteresowanych.

- 1) Zawarte w art. 4 pkt. 1 pojęcie „towaru podobnego” oznacza towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku podobnego towaru inny towar, który pomimo, że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem. Zgodnie art. 4 pkt. 2 projektowanej ustawy towarem bezpośrednio konkurencyjnym jest towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt.1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutywny w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że zarówno Porozumienie w sprawie środków ochronnych jak i Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3285/94 nie zawierają definicji towaru podobnego i towaru bezpośrednio konkurencyjnego. Precyzyjna definicja wspomnianych pojęć znajduje się w Kodeksie Antydumpingowym WTO oraz w odpowiednich przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej.

Jednocześnie jednak opierając się na praktyce wspólnotowej można wskazać, że pojęcie towaru podobnego jest interpretowane na podstawie cech, natury i jakości danego towaru, sposobu jego ostatecznego wykorzystania, wyboru konsumentów do których jest skierowany oraz sposobu klasyfikowania w nomenklaturze celnej.

Można zatem uznać, iż zawarta w art. 4 pkt.1 projektowanej ustawy definicja towaru podobnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

W odniesieniu do pojęcia towaru bezpośrednio konkurencyjnego należy zaznaczyć iż pojęcie to było wielokrotnie analizowane w ramach Światowej Organizacji Handlu. Zgodnie z obowiązującą interpretacją towary uznaje się za bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są one substytutywne między innymi na podstawie ich ceny i dostępności handlowej.

W praktyce wspólnotowej uznaje się, że towary są bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są zasadniczo substytutywne to znaczy mają to samo zastosowanie i z tego powodu są generalnie stosowane wymiennie.

Podsumowując uznać należy, iż definicja towaru bezpośrednio konkurencyjnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

- 2) Zgodnie z art. 4 pkt. 3 „poważna szkoda” oznacza znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego. Pojęcie to jest zgodne z definicją występującą w prawie wspólnotowym w art. 5 pkt. 3 a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 3) „Zagrożenie poważną szkodą” zdefiniowane w art. 4 pkt. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z definicją obowiązującą w prawie wspólnotowym zgodnie z art. 5 pkt. 3 b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 4) Zawarta w art. 4 pkt. 5 projektu ustawy definicja przemysłu krajowego oznacza ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru. Należy w tym miejscu podkreślić, iż projektowana definicja bardziej jest zbliżona do doprecyzowanej definicji przemysłu krajowego stosowanej w przepisach antydumpingowych Unii Europejskiej, niż definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt. c) Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO i definicji zawartej w art. 5 pkt. 3 c) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z tą ostatnią za producentów wspólnotowych uznaje się ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny, działających na terytorium Wspólnoty, lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi większość całkowitej wspólnotowej produkcji tych towarów. Należy zatem uznać, iż pomimo niewielkiej odmienności w sposobie sformułowania definicji w projektowanej ustawie jej zakres odpowiada zakresowi definicji wspólnotowej a zatem definicja ta jest zgodna z prawem wspólnotowym.
- 5) Omawiając definicje pojęć zawartych w projektowanej ustawie należy zwrócić uwagę na art. 4 pkt. 7 c), zgodnie z którym za strony zainteresowane w postępowaniu ochronnym uznaje się organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem. Choć definicja ta nie występuje bezpośrednio w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 to występuje ona jednak w przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej i jej obecność w projekcie ustawy nie stanowi naruszenia prawa Unii Europejskiej.

XXXII. Zgodnie z art. 5 ust. 1 projektowanej ustawy jeżeli w wyniku postępowania ochronnego stwierdzi się, że przywóz danego towaru jest nadmierny to może wobec przywozu tego towaru zostać zastosowany środek ochronny. Postanowienie to jest zgodne

z art. 16 pkt. 1 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Jednocześnie zgodnie z art. 5 ust. 2 opiniowanego projektu środki ochronne nie są stosowane wobec towarów pochodzących z kraju rozwijającego się lub najmniej rozwiniętego będącego członkiem Światowej Organizacji Handlu, którego indywidualny udział w przywozie na polski obszar celny nie przekracza 3%, pod warunkiem, że łączny przywóz z tych krajów nie jest większy niż 9% całego przywozu towarów objętych postępowaniem. Postanowienie to jest zgodne z Porozumieniem w sprawie środków ochronnych WTO oraz z prawem Unii Europejskiej regulującym tą kwestię w art. 19 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXIII. Zgodnie z art. 12 projektowanej ustawy postępowanie ochronne, oprócz wszczęcia z urzędu, wszczyna się na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego, o ile łączna produkcja producentów krajowych, którzy złożyli wniosek albo go popierają, stanowi co najmniej 51% produkcji krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego. Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż konstrukcja zastosowana w projektowanej ustawie odpowiada konstrukcji stosowanej w Unii Europejskiej w odniesieniu do zasad wszczynania postępowania antydumpingowego. Jest ona jednocześnie odmienna od obowiązujących we Wspólnocie zasad wszczynania postępowania na podstawie art. 6 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94, zgodnie z którymi Komisja Europejska wszczyna postępowanie na wniosek Państwa członkowskiego. Biorąc pod uwagę, iż w chwili obecnej Polska nie jest jeszcze członkiem Unii Europejskiej, zastosowanie odmiennej konstrukcji jest w tym przypadku uzasadnione. Istotne w tym miejscu jest to, aby warunki jakie musi spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego, były zgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Art. 12 ust. 2 wskazuje, że regulujące tą kwestię rozporządzenie wykonawcze do projektu ustawy będzie spełniało wymogi wspólnotowe a zatem art. 12 należy uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

XXXIV. Zgodnie z art. 14 ust. 2 projektowanej ustawy jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia władz kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi o tym właściwe władze. Postanowienie to jest zgodne z wymogiem zawartym w art. 30 i 33 Układu Europejskiego.

XXXV. Zgodnie z art. 17 projektowanej ustawy jeżeli strona odmówi dostarczenia informacji lub przedstawi informacje lub wyjaśnienia nieprawdziwe lub mylące, ustaleń

dokonywane na podstawie informacji dostępnych prowadzącemu postępowanie zaś w przypadku informacji mylących lub nieprawdziwych - pomija się je. Postanowienia te są zgodne z art. 6 ust. 5 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXVI. Zgodnie z art. 18 projektowanej ustawy, strony mogą w toku prowadzonego postępowania składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie. Postanowienie to jest zgodne z art. 6 ust. 4 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Art. 18 ust. 2 przewiduje, iż wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie adnotacji włączonej do akt sprawy. Choć postanowienie takie nie znajduje swojego odzwierciedlenia w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 należałoby raczej jednak zastosować podobną formułę jak ta obowiązująca we wspólnotowych regulacjach antydumpingowych, zgodnie z którą wyjaśnienia i informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę, jeżeli zostaną „*potwierdzone pisemnie*”.

XXXVII. Art. 10 projektowanej ustawy przewidujący umożliwienie stronom postępowania wypowiedzenie się co do objętych postępowaniem kwestii, jest zgodne z art. 6 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XXXVIII. Art. 22 projektowanej ustawy reguluje sposób ustalania czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Kwestia ta uregulowana jest w art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Art. 22 wymienia więcej czynników które powinny być brane pod uwagę podczas badania jednakże nie stanowi to naruszenia prawa wspólnotowego ponieważ katalog elementów branych pod uwagę podczas postępowania jest w prawie Unii Europejskiej katalogiem otwartym.

XXXIX. Zgodnie z art. 24 - 26 projektowanej ustawy mogą zostać zastosowane tymczasowe środki ochronne, co jest zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z art. 24 ust. 2 tymczasowy środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie przekraczający 6 miesięcy co jest zgodne z art. 8 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94 na podstawie którego tymczasowy środek ochronny nie może zostać ustanowiony na okres dłuższy niż 200 dni. Przepisy projektowanej ustawy przewidują, iż tymczasowy środek ochronny ustanawiany jest w formie dodatkowej opłaty celnej, co jest zgodne z art. 8 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XL. Postanowienia art. 29 – 35 projektowanej ustawy regulujące zasady ustanowienia środka ochronnego są zgodne z postanowieniami art. 16 – 20 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XLI. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej w zakresie, którego dotyczy projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, powinno nastąpić do końca roku 2002.

XLII. Projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych mająca zastąpić dotychczas istniejące przepisy, to znaczy: ustawę z dnia 11 grudnia 1997r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych ma na celu dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej.

XLIII. Problematyka zawarta w projektowanej ustawie jest w prawie wspólnotowym regulowana w Rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 3030/93 z 12 października 1993r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu niektórych towarów tekstylnych pochodzących z państw trzecich (Dz.Urz. WE nr L 275, 08/11/93, z późniejszymi zmianami [włączając w to Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3289/94 oraz ostatnią zmianę dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1072/99]), Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 517/94 z 7 marca 1994r. w sprawie ogólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu towarów tekstylnych z niektórych państw trzecich nie objętych porozumieniami, protokołami i innymi umowami dwustronnymi lub innymi specyficznymi, wspólnotowymi zasadami importu (Dz.Urz. WE nr L 67, 10/03/94, z późniejszymi zmianami [w tym ostatnią dokonaną Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1457/97]) oraz Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3285/94 z 22 grudnia 1994r. w sprawie wspólnych zasad stosowanych w odniesieniu do importu oraz w sprawie zastąpienia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 518/94 (Dz.Urz. WE nr L 349, 31/12/94). Jednocześnie należy przypomnieć iż, zarówno wyżej wskazane rozporządzenia wspólnotowe jak i opiniowany projekt ustawy mają na celu implementowanie do porządków prawnych, odpowiednio Wspólnoty Europejskiej i Polski, przepisów zawartych w ramach Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu w szczególności Porozumienia w sprawie Tekstyliów i Odzieży.

XLIV. Zgodnie z art. 3 projektowanej ustawy przywóz towaru na polski obszar celny uważa się za nadmierny jeżeli dany towar jest przywożony w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych lub w stosunku do wielkości krajowej produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego oraz na takich warunkach, że wyrządza poważną szkodę lub zagraża wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu wytwarzającemu towar podobny lub towar bezpośrednio konkurencyjny. Postanowienie to jest zgodne z art. 2 Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO oraz postanowieniami Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.

XLV. Projektowana ustawa zawiera w art. 5 definicje podstawowych pojęć stosowanych w ustawie, tzn. towaru podobnego, towaru bezpośrednio konkurencyjnego, poważnej szkody, zagrożenia poważną szkodą, przemysłu krajowego, kraju eksportu oraz stron zainteresowanych.

6) Zawarte w art. 5 pkt. 1 pojęcie towaru podobnego oznacza towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem ochronnym lub w razie braku podobnego towaru inny towar, który pomimo, że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cech ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem. Zgodnie z art. 5 pkt. 2 projektowanej ustawy towarem bezpośrednio konkurencyjnym jest towar, który chociaż nie spełnia wymogów określonych w pkt.1, ze względu na możliwość użycia go do tych samych celów i spełniania przez niego tych samych funkcji oraz ze względu na jego cenę może być uznany za substytutowy w odniesieniu do towaru objętego postępowaniem.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że zarówno Porozumienie w sprawie środków ochronnych jak i Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3285/94 nie zawierają definicji towaru podobnego i towaru bezpośrednio konkurencyjnego. Precyzyjna definicja wspomnianych pojęć znajduje się w Kodeksie Antydumpingowym WTO oraz w odpowiednich przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej.

Jednocześnie jednak opierając się na praktyce wspólnotowej można wskazać, że pojęcie towaru podobnego jest interpretowane na podstawie cech, natury i jakości danego towaru, sposobu jego ostatecznego wykorzystania, wyboru konsumentów do których jest skierowany oraz sposobu klasyfikowania w nomenklaturze celnej.

Można zatem uznać, iż zawarta w art. 5 pkt.1 projektowanej ustawy definicja towaru podobnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

W odniesieniu do pojęcia towaru bezpośrednio konkurencyjnego należy zaznaczyć iż pojęcie to było wielokrotnie analizowane w ramach Światowej Organizacji Handlu. Zgodnie z obowiązującą interpretacją towary uznaje się za bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są one substytutatywne między innymi na podstawie ich ceny i dostępności handlowej.

W praktyce wspólnotowej uznaje się, że towary są bezpośrednio konkurencyjne jeżeli są zasadniczo substytutatywne to znaczy mają to samo zastosowanie i z tego powodu są generalnie stosowane wymiennie.

Podsumowując uznać należy, iż definicja towaru bezpośrednio konkurencyjnego jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

- 7) Zgodnie z art. 5 pkt. 3 „poważna szkoda” oznacza znaczące i ogólne pogorszenie sytuacji przemysłu krajowego. Pojęcie to jest zgodne z definicją występującą w prawie wspólnotowym w art. 5 pkt. 3 a) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 8) „Zagrozenie poważną szkoda” zdefiniowane w art. 5 pkt. 4 projektowanej ustawy jest zgodne z definicją obowiązującą w prawie wspólnotowym zgodnie z art. 5 pkt. 3 b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94.
- 9) Zawarta w art. 5 pkt. 5 projektu ustawy definicja przemysłu krajowego oznacza ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub towaru bezpośrednio konkurencyjnego stanowi więcej niż 50% całkowitej produkcji krajowej tego towaru. Należy w tym miejscu podkreślić, iż projektowana definicja bardziej jest zbliżona do doprecyzowanej definicji przemysłu krajowego stosowanej w przepisach antydumpingowych Unii Europejskiej, niż definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt. c) Porozumienia w sprawie środków ochronnych WTO i definicji zawartej w art. 5 pkt. 3 c) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3285/94. Zgodnie z tą ostatnią za producentów wspólnotowych uznaje się ogół producentów wytwarzających towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny, działających na terytorium Wspólnoty, lub tych spośród nich, których łączna produkcja towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stanowi większość całkowitej wspólnotowej produkcji tych towarów. Należy zatem uznać, iż pomimo niewielkiej odmienności w sposobie sformułowania definicji w projektowanej ustawie jej zakres

odpowiada zakresowi definicji wspólnotowej a zatem definicja ta jest zgodna z prawem wspólnotowym.

10) Omawiając definicje pojęć zawartych w projektowanej ustawie należy zwrócić uwagę na fakt, że w art. 4 pkt. 7 c) projektu ustawy o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny znalazła się definicja, zgodnie z którą za strony zainteresowane w postępowaniu ochronnym uznaje się organizacje konsumenckie lub użytkowników pośrednich towaru objętego postępowaniem. Choć definicja ta nie występuje bezpośrednio w Rozporządzeniu Rady (EWG) Nr 3030/93, Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 3289/94 i Rozporządzeniu Rady (WE) 517/94. Definicja ta występuje jednak w przepisach antydumpingowych Wspólnoty Europejskiej i jej obecność w projekcie ustawy nie stanowiłaby naruszenia prawa Unii Europejskiej a jednocześnie stanowiłaby pewien jednolity punkt odniesienia w kompleksowym spojrzeniu na tzw. ustawy okołocelne.

XLVI. Zgodnie z art. 6 projektowanej ustawy jeżeli w wyniku postępowania ochronnego stwierdzi się, że przywóz danego towaru jest nadmierny to może wobec przywozu tego towaru zostać zastosowany środek ochronny. Postanowienie to jest zgodne z art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3289/94 oraz art. 11 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94.

XLVII. Zgodnie z art. 12 projektowanej ustawy postępowanie ochronne oprócz wszczęcia z urzędu, wszczyna się na pisemny wniosek osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej, występującej na rzecz przemysłu krajowego, o ile łączna produkcja producentów krajowych, którzy złożyli wniosek albo go popierają, stanowi co najmniej 51% produkcji krajowego towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego. Należy zwrócić w tym miejscu uwagę, iż konstrukcja zastosowana w projektowanej ustawie odpowiada konstrukcji stosowanej w Unii Europejskiej w odniesieniu do zasad wszczynania postępowania antydumpingowego. Jest ona jednocześnie odmienna od obowiązujących we Wspólnocie zasad wszczynania postępowania na podstawie art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94 oraz art. 10 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) 3289/94, zgodnie z którymi Komisja Europejska wszczyna postępowanie z urzędu lub na wniosek Państwa członkowskiego. Biorąc pod uwagę, iż w chwili obecnej Polska nie jest jeszcze członkiem Unii Europejskiej, zastosowanie odmiennej konstrukcji jest w tym miejscu uzasadnione. Istotne w tym przypadku jest to, aby warunki jakie musi spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego, były

zgodne z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej. Art. 12 ust. 2 wskazuje, że regulujące tę kwestię rozporządzenie wykonawcze do projektu ustawy będzie spełniało wymogi wspólnotowe a zatem art. 10 należy uznać za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

XLVIII. Zgodnie za art. 14 projektowanej ustawy jeżeli strona odmówi dostarczenia informacji lub przedstawi informacje lub wyjaśnienia nieprawdziwe lub mylące, ustaleń dokonuje się na podstawie informacji dostępnych prowadzącemu postępowanie zaś w przypadku informacji mylących lub nieprawdziwych pomija się je. Postanowienia te są zgodne z art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94.

XLIX. Zgodnie z art. 15 projektowanej ustawy, strony mogą w toku prowadzonego postępowania składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski oraz dostarczać dowody na ich poparcie. Postanowienie to jest zgodne z art. 7 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Art. 15 ust. 2 przewiduje, iż wyjaśnienia i informacje przekazywane ustnie, w toku postępowania ochronnego mogą być dopuszczone jako dowód, o ile zostaną utrwalone w formie adnotacji włączonej do akt sprawy. Choć postanowienie takie nie znajduje swojego odzwierciedlenia w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 517/94 i Rozporządzeniu Rady (WE) 3289/94 należałoby raczej jednak zastosować podobną formułę jak ta obowiązująca we wspólnotowych regulacjach antydumpingowych, zgodnie z którą wyjaśnienia i informacje przekazane ustnie są brane pod uwagę, jeżeli zostaną „*potwierdzone pisemnie*”.

L. Art. 16 projektowanej ustawy reguluje sposób ustalania czy wzrost przywozu towaru objętego postępowaniem przyczynił się do wyrządzenia poważnej szkody przemysłowi krajowemu. Kwestia ta uregulowana jest w art. 10 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Art. 16 projektowanej ustawy wymienia więcej czynników, które powinny być brane pod uwagę podczas badania niż ww. rozporządzenie wspólnotowe, jednakże nie stanowi to naruszenia prawa wspólnotowego ponieważ katalog elementów branych pod uwagę podczas postępowania jest w prawie Unii Europejskiej katalogiem otwartym.

LI. Należy zwrócić uwagę, iż prawo wspólnotowe w art. 7 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94 przewiduje, iż Komisja Europejska, a zatem organ prowadzący postępowanie ochronne, winna szukać wszelkich informacji uznanych za konieczne i może weryfikować te informacje u importerów, handlowców, agentów i producentów a także stowarzyszeń i organizacji handlowych. Podobne postanowienie nie znalazło się w tekście projektowanej ustawy.

- LII. Zgodnie z art. 23 – 24 projektowanej ustawy mogą zostać zastosowane tymczasowe środki ochronne, co jest zgodne z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 517/94. Zgodnie z art. 23 tymczasowy środek ochronny może zostać ustanowiony na okres nie przekraczający 90 dni miesiący co jest zgodne z art. 10 ust. 2 pkt. b) Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3289/94.
- LIII. Postanowienia art. 6 – 9 projektowanej ustawy regulujące zasady ustanowienia środka ochronnego są zgodne z postanowieniami art. 10 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3030/93 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 3289/94.
- LIV. W art. 25 i 26 projektowanej ustawy uregulowana jest kwestia postępowania w sprawie obejścia środka ochronnego. Uregulowania te są zgodne z art. 5 ust. 2 Porozumienia w sprawie Tekstyliów i Odzieży WTO oraz art. 15 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3030/93 zmodyfikowanym Rozporządzeniem Rady (WE) Nr 824/97.
- LV. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Rzeczypospolitej Polskiej dostosowanie polskiego prawa do wymogów prawa Unii Europejskiej w zakresie, którego dotyczy projektowana ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, powinno nastąpić do końca roku 2002.
- LVI. W konkluzji stwierdzam że projektowana :
- 1) ustawa o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zbliżając polskie prawo do rozwiązań prawnych Unii Europejskiej, jest z nim zgodna z zastrzeżeniem uwag poczynionych w pkt. V, VIII, IX, IX 3), XI, XVI, XX, XXII, XXV niniejszej opinii,
  - 2) ustawa o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej;
  - 3) o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Steinhoff
Minister Gospodarki

Paul

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia .....

w sprawie wymogów, jakie powinien spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia ..... o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar towarów na polski obszar celny zarządza się, co następuje:

§1. 1. Wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego składa się w dwóch egzemplarzach.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane dotyczące:

- 1) wnioskodawcy,
- 2) towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne,
- 3) sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego produkcji krajowej,
- 4) wielkości produkcji krajowej,
- 5) stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 6) relacji importu ogółem względem produkcji wytworzonej,
- 7) stanu zatrudnienia,
- 8) zysków i strat,
- 9) wydajności,
- 10) krajów eksportu towaru,
- 11) importerów,
- 12) ceny towaru przywożonego na polski obszar celny,
- 13) związku przyczynowego zachodzącego między nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny a powstałą poważną szkodą lub zagrożeniem wyrządzenia takiej szkody przemysłowi krajowemu,
- 14) program dostosowawczy przemysłu krajowego mającego na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu.

§ 2. Szczegółowe dane, o których mowa w § 1 ust. 2, zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki

**Załącznik do rozporządzenia
Ministra Gospodarki
z dnia**

Szczegółowe dane, jakie powinien spełniać wniosek o wszczęcie postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny

1. DANE DOTYCZĄCE WNIOSKODAWCY

- 1.1. Imię i nazwisko lub nazwa wnioskodawcy.....
- 1.2. Forma prawna wnioskodawcy.....
- 1.3. Data rozpoczęcia działalności gospodarczej.....
- 1.4. Numer identyfikacyjny REGON .....
- 1.5. Zakres prowadzonej działalności gospodarczej /wymienić rodzaje działalności i określić znaczenie poszczególnych rodzajów w ogólnej działalności/
.....
- 1.6. Adres zamieszkania lub siedziba wnioskodawcy.....
- 1.7. Adres do korespondencji.....
- 1.8. Osoba upoważniona do reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu:
  - a) imię i nazwisko:.....
  - b) stanowisko:.....
  - c) tel: .....
  - d) faks, teleks:.....
- 1.9. Czy wnioskodawca w okresie ostatnich 12 miesięcy występował z wnioskiem o podjęcie innych działań /poza wszczęciem postępowania ochronnego/, mających na celu ograniczenie przywozu towaru, o którym mowa we wniosku. Jeżeli tak, proszę podać szczegóły dotyczące podjętych działań: .....
- 1.10. Izba gospodarcza, związek itp., którego członkiem jest wnioskodawca /adres/
.....

2. DANE DOTYCZĄCE TOWARU. WOBEC KTÓREGO WNIOSKOWANE JEST POSTĘPOWANIE OCHRONNE

- 2.1. Nazwa towaru przywożonego na polski obszar celny:
  - a) handlowa:.....
  - b) zwyczajowa:.....
- 2.2. Kod/y PCN towaru / zgodny/e z obowiązującą taryfą celną/ oraz kod/y z lat poprzednich, jeżeli był/y zmienione (trzy ostatnie lata): .....
- 2.3. Słowna nazwa kodu PCN towaru przywożonego na polski obszar celny, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne /według taryfy celnej /oraz słowne nazwy kodów z lat poprzednich, jeżeli był/y zmieniony/e:
.....

- 2.4. Jednostka miary, zgodna z obowiązującą taryfą celną:
- 2.5. Kod towaru podobnego w nomenklaturze przemysłowej SWW lub wg Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU): .....
- 2.6. Opis szczegółowy towaru przywożonego na polski obszar celny, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania ochronnego *lz* uwzględnieniem danych technicznych i sposobu dalszego wykorzystania produktu, cyklu produkcyjnego i surowców wykorzystywanych do produkcji, certyfikatów i świadectw jakości, jakie posiada produkt/:
- 2.7. Różnice i podobieństwa pomiędzy towarem przywożonym na polski obszar celny, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne, a towarem podobnym lub bezpośrednio konkurencyjnym, wytwarzanym przez przemysł krajowy:

	Podobieństwa	Różnice
Dane techniczne		
Cechy użytkowe		

- 2.8. Uzasadnienie, dlaczego podane w powyższej tabeli różnice nie stanowią przeszkody w uznaniu towaru produkowanego w kraju za towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny wobec towaru przywożonego na polski obszar celny:
.....

3. SPRZEDAŻ TOWARU PODOBNEGO LUB BEZPOŚREDNIO KONKURENCYJNEGO PRODUKCJI KRAJOWEJ

- 3.1. Czy popyt na towar jest stały w ciągu roku, -jeśli ulega zmianom, przedstawić strukturę zapotrzebowania i ewentualnie zmodyfikować wszystkie zestawienia /obok danych rocznych - informacje sezonowe/.
- 3.2. Informacje dotyczące sprzedaży towaru /dane o wielkości produkcji sprzedawanej bezpośrednio przez producenta, nazwy i adresy dystrybutorów, dane o sposobach pakowania lub wymogach dotyczących warunków sprzedaży itp./ .....
- 3.3. Ceny sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego stosowane przez producentów krajowych:
- a) wykaz cen stosowanych przez producenta
(dla roku t-2***, t-1** i dostępnej części roku t*):

Nazwa przedsiębiorcy	Wielkość rocznej sprzedaży		Cena	Wielkość partii sprzedanej po tej cenie	Udział tej partii w rocznej sprzedaży (ilość) %
	ilość	wartość			
Razem					

b) średnie ceny:

Nazwa przedsiębiorcy	Stosowana cena	Rok t-2***	Rok t-1**	Od 1 stycznia do	
				roku t-1	roku t*
1.	np. zbytu				
	np. hurtowa				
2.					

*t Rok bieżący.

**t-1 Rok poprzedzający rok bieżący t.

*** t-2 Rok poprzedzający rok t-1.

Podać wysokość podatku i zaznaczyć, czy podane ceny uwzględniają ten podatek. Do wniosku dołączyć kopie ofert, katalogów z cenami, faktur, a także wyniki badania rynku itp.

4. PRZEMYSŁ KRAJOWY

4.1. Nazwy producentów reprezentowanych w postępowaniu, ich adresy, numery telefonów oraz opis rodzajów prowadzonej przez nich działalności gospodarczej /w szczególności asortyment produkcji i znaczenie poszczególnych rodzajów działalności dla zakładu, np. % udział w obrotach, zysku/:

Nazwa przedsiębiorcy	Adres	Nrtel.,faks	Prowadzona działalność
1.			
2.			
3.			

4.2 Wartość ogólnej produkcji wytworzonej przez producentów reprezentowanych w postępowaniu [wartość produkcji powinna być podawana z zastosowaniem tego samego rzędu wielkości, jak w przypadku towaru, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania ochronnego (np. w tysiącach lub milionach); jeśli rok finansowy producenta nie jest rokiem kalendarzowym, należy odpowiednio zmienić]:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Wartość w .....zł		
		Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.				
2.				
3.				
Razem				

4.3. Ilość i wartość produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego, wytworzonej przez producentów reprezentowanych w postępowaniu (wartość produkcji powinna być podawana z zastosowaniem tego samego rzędu wielkości, jak w przypadku towaru, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania ochronnego, wielkość produkcji zaś powinna być podawana w tych samych jednostkach fizycznych; jeśli rok finansowy producenta nie jest rokiem kalendarzowym, należy odpowiednio zmienić):

Nazwa przedsiębiorcy	Rok t-2	Jednostka ilości w..... wartość w....zł		
		Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.	Ilość			
	Wartość			
2.	Ilość			
	Wartość			
3.	Ilość			
	Wartość			
Razem	Ilość			
	Wartość			

4.4. Przedsiębiorcy produkujący towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny, którzy nie są reprezentowani w postępowaniu /określić wielkość produkcji towaru podobnego/:

Nazwa przedsiębiorcy	Adres	tel., faks	Jednostka ilości w...wartość w—zł			
			Rok t-2	Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.						
2.						
3.						

4.5. Produkcja krajowa i sprzedaż krajowa ogółem towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego:

		Jednostka ilości w .....wartość w ....zł			
		Rok t-2	Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
Produkcja	Ilość				
	Wartość				
Sprzedaż	Ilość				
	Wartość				

5. KRAJ EKSPORTU I KRAJ WYSYŁKI TOWARU

5.1. Ilość i wartość ogólnego eksportu na polski obszar celny towaru, w stosunku do którego wnioskowane jest postępowanie ochronne:

		Jednostka ilości w...wartość w... zł			
Nazwa przedsiębiorcy		Rok t-2	Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.	Ilość				
	Wartość				
2.	Ilość				
	Wartość				

Nazwa przedsiębiorcy		Rok t-2	Jednostka ilości w....wartość w... zł		
			Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
3.	Ilość				
	Wartość				
Razem	Ilość				
	Wartość				

5.2. Dane dotyczące przywozu na polski obszar celny towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne:

Kraj	Jednostka ilości w ...		wartość w ...		
		Rok t-2	Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.	Ilość				
	Wartość				
2.	Ilość				
	Wartość				
3.	Ilość				
	Wartość				

6. DANE DOTYCZĄCE IMPORTERÓW

6.1. Polski importer, jego nazwa, adres, nr telefonu, faks oraz ilość i wielkość importu towaru, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania:

Kraj	Nazwa importera	Adres importera	Jednostka ilości w .....wartość w.....				
				Rok t-2	Rok t-1	od 1 stycznia do ..... roku t-1	od 1 stycznia do ..... roku t
1.			Ilość				
			Wartość				
2.			Ilość				
			Wartość				
3.			Ilość				
			Wartość				

6.2. Opis powiązań handlowych wnioskodawcy lub osób przez niego reprezentowanych (forma współpracy, umowy, rodzaje kontraktów itp.) z importerem wymienionym w pkt 6.1. ....

6.3. Nazwy organów celnych, w których dokonano procedury dopuszczenia do obrotu towaru przywożonego na polski obszar celny

6. CENA TOWARU PRZYWOŻONEGO NA POLSKI OBSZAR CELNY. WOBEC KTÓREGO WNIOSKOWANE JEST POSTĘPOWANIE OCHRONNE ORAZ JEJ WPŁYW NA CENĘ TOWARU PODOBNEGO LUB BEZPOŚREDNIO KONKURENCYJNEGO.

7.1. Średnie ceny sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego (z zastosowaniem cen podanych w pkt 3.3. b), oraz cen stosowanych przez podmioty nie związane z reprezentowanymi w postępowaniu producentami lub ceny stosowane wobec towarów produkowanych przez podmioty nie reprezentowane w postępowaniu):

Nazwa przedsiębiorcy	Stosowana cena	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
				roku t-1	roku t
1.	zbytu				
	hurtowa				
2.					

7.2. Średnie krajowe ceny sprzedaży towaru przywożonego na polski obszar celny, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne (z zaznaczeniem nazwy przedsiębiorstwa i stosowanych cen):

Nazwa przedsiębiorstwa	Stosowana cena	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 styczni	
				roku t-1	roku t
	zbytu				
	hurtowa				
	detaliczna				
	zbytu				
	hurtowa				
	detaliczna				

Objaśnienia:

Przedstawić opis wpływu cen towaru przywożonego na polski obszar celny na ceny towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego.

Wielkości średnie cen należy podać w cenach średnich ważonych.

W przypadku gdy sprzedaż towaru podlega sezonowym wahaniom, należy podać ceny stosowane w mniejszych przedziałach czasowych (w każdym miesiącu).

Jeżeli towar, wobec którego wnioskowane jest wszczęcie postępowania ochronnego, jest sprzedawany w różniących się ceną wersjach, modelach itp., analizy należy przygotować odrębnie dla każdego rodzaju towaru.

Podać wysokość podatku i zaznaczyć, czy podane ceny uwzględniają ten podatek. Do wniosku dołączyć kopie ofert, katalogów z cenami, faktur ogłoszeń prasowych, wyników badań rynku itp.

Wpływ cen towaru przywożonego na polski obszar celny na ceny towaru podobnego (opis i ewentualnie wykresy). Podać też informacje o poziomie cen, jakie były stosowane w okresie poprzedzającym pojawienie się nadmiernego importu.

7. POWAŻNA SZKODA WYRZĄDZONA PRZEMYSŁOWI KRAJOWEMU

7.1. Przywóz towarów na polski obszar celny, wobec których wnioskowane jest wszczęcie postępowania ochronnego:

	Jednostka	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do ..... roku t-1	Od 1 stycznia do ..... roku t
Ilość	jednostka fizyczna w.....				
Wartość	rzęd wielkości w.....				

8.2. Dane dotyczące produkcji, zdolności produkcyjnych, sprzedaży i zapasów towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego produkowanego przez przemysł krajowy /przedsiębiorcy, w imieniu których składany jest wniosek/:

a) ilość:

		Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do		
					roku t-1	roku t	
ilość w..... /określić jednostkę/							
Wielkość produkcji	1.						
	2.						
	3.						
	Razem						
Potencjalna wielkość produkcji	1.						
	2.						
	3.						
	Razem						
Wielkość sprzedaży	krajowej	1.					
		2.					
		3.					
		Razem					
	eksportowej	1.					
		2.					
		3.					
		Razem					
Sprzedaż łącznie							
Stan zapasów	z roku poprzedniego	1.					
		2.					
		3.					
		Razem					
	wytworzonych w roku bieżącym	1.					
		2.					
		3.					
		Razem					
Zapasy łącznie							

b) wartość:

		Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do.....	
					roku t-1	roku t
		rząd wielkości w..... /określić jednostkę/				
Wielkość produkcji		1.				
		2.				
		3.				
		Razem				
Wielkość sprzedaży	krajowej	1.				
		2.				
		3.				
		Razem				
	eksportowej	1.				
		2.				
		3.				
		Razem				
Sprzedaż łącznie						
Stan zapasów *	z roku poprzedniego	1.				
		2.				
		3.				
		Razem				
	wytworzonych w roku bieżącym	1.				
		2.				
		3.				
		Razem				
Zapasy łącznie						

* Określić metodę obliczania wartości zapasów.

8.3. Sposoby dystrybucji: procentowy udział poszczególnych rodzajów sprzedaży, nazwy podmiotów pośredniczących w sprzedaży:

.....

8.4. Jednostkowe koszty wytworzenia towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego w układzie rodzajowym:

.....

8.5. Wielkość stopy zysku.

a) stopa zysku netto ogólnej produkcji wnioskodawców:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

b) stopa zysku netto w produkcji towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do.....	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

8.6. Przepływy pieniężne i stopa zwrotu z zaangażowanego kapitału:

Sporządzony za okres	Rok t-2	Rok t-1	Rok t
A. Środki pieniężne netto z działalności operacyjnej			
B. Środki pieniężne netto z działalności inwestycyjnej			
C. Środki pieniężne netto z działalności finansowej			
D. Zmiana stanu środków pieniężnych netto (A+B+C)			
E. Środki pieniężne na początek okresu sprawozdawczego			
F. Środki pieniężne na koniec okresu sprawozdawczego (D+E)			
G. Stopa zwrotu z zaangażowanego kapitału = zysk/ kapitał własny			

8.7. Wielkość zatrudnienia w przedsiębiorstwach, które składają wniosek.

a) ogólne zatrudnienie:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

b) zatrudnienie bezpośrednio związane z produkcją podobnego towaru lub bezpośrednio konkurencyjnego:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

c) wydajność na jednego pracownika :

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

8.8. Średnie płace w przedsiębiorstwach składających wnioski:

a) średnie wynagrodzenie przypadające na 1 zatrudnionego:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

b) średnie wynagrodzenie pracowników bezpośrednio związanych z produkcją towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do.....	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

c) stosunek średniej płacy w przemyśle krajowym produkującym towar podobny lub bezpośrednio konkurencyjny / tab.8.8. a/ do średniej płacy w pięciu podstawowych działach gospodarki narodowej /w procentach/:

Nazwa przedsiębiorstwa	Rok t-2	Rok t-1	Od 1 stycznia do.....	
			roku t-1	roku t
1.				
2.				
3.				
Średnio				

9. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

Uzasadnienie związku przyczynowego zachodzącego między poważną szkodą lub groźbą powstania poważnej szkody dla przemysłu krajowego a nadmiernym przywozem towarów tekstylnych i odzieżowych na polski obszar celny na podstawie analizy danych ujętych we wniosku.

**10. PROGRAM DOSTOSOWAWCZY PRZEMYSŁU KRAJOWEGO
MAJACEGO NA CELU ZAPEWNIENIE KONKURENCYJNOŚCI TEGO
PRZEMYSŁU**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie określa zasady działań podejmowanych w celu wszczęcia postępowania, którego podstawowym celem jest ochrona rynku krajowego przed przywozem towarów na polski obszar celny.

Z uwagi na wymaganą procedurę postępowań ochronnych oraz ich międzynarodowy charakter, podmioty wnioskujące o wszczęcie postępowania zobowiązane są do dostarczenia informacji niezbędnych do ich prawidłowego przeprowadzenia. Informacje te powinny zawierać następujące elementy dotyczące:

- wnioskodawcy,
- towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie ochronne,
- sprzedaży towaru podobnego lub bezpośrednio konkurencyjnego produkcji krajowej,
- wielkości produkcji krajowej,
- stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- relacji importu ogółem względem produkcji wytworzonej,
- stanu zatrudnienia,
- zysków i strat,
- wydajności,
- krajów eksportu towaru,
- importerów,
- ceny towaru przywożonego na polski obszar celny oraz
- związku przyczynowego zachodzącego między nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, a powstałą poważną szkodą lub zagrożenia wyrządzeniem takiej szkody przemysłowi krajowemu oraz program dostosowawczy przemysłu krajowego mający na celu zapewnienie konkurencyjności tego przemysłu.

